

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒/๒๔๘๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันพฤหัสบดีที่ ๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

เลขาธิการสภาฯ ได้เชิญ นายพลโท พจน์ พหลโยธิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒ ขึ้นเป็นประธานชั่วคราว ในฐานะที่มีอายุสูงสุดในมวล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุมในวันนี้ ตามข้อ ๑ แห่งข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๔๗๗

นายพลโท พจน์ พหลโยธิน สมาชิกผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ได้ไปนั่งบัลลังก์ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาฯ ชั่วคราว : บัดนี้สมาชิกประเภทที่ ๑ มาประชุม ๒๗ นาย ประเภทที่ ๒ มาประชุม ๓๐ นาย รวมทั้งสองประเภทมี ๕๗ นาย ครบเป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะอ่านให้สภาฯ นี้ทราบ คือ เรื่อง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

ประกาศ

ตั้งประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

และ

วันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔

อาทิตย์พิพาทภา

ปรีดี พนมยงค์

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๕
เลือกสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คือ

๑. นายปลอควีเชียร ณ สงขลา เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร

๒. นายพลตรี ประจวบ มหาคิลก ประจวบปัจฉิม เป็นรองประธานสภาผู้แทน
ราษฎร

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
จึงให้ตั้งผู้มีนามดังกล่าวแล้ว เป็นประธาน และรองประธานสภาผู้แทนราษฎรตาม
ความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๒ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๕ เป็นปีที่ ๕ ใน
รัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เลขาธิการสภา ฯ เทียบประธานสภา ฯ และรองประธานสภา ฯ ขึ้นบัลลังก์
เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป

ประธานสภา ฯ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอประทานโอกาสขอบพระคุณ
ท่านสมาชิกทั้งหลายที่ได้ให้โอกาสและให้ความไว้วางใจเลือกประธานและรองประ
ธานครั้งนี้เป็นเอกฉันท์ ในที่สุดฉันขออย่างเคี้ยวคือ ขอให้สมาชิกทุกคนพยายามทำ
ความเข้าใจและพอใจซึ่งกันและกันทุกฝ่าย เพื่อการงานของสภา ฯ จะได้ดำเนินไป
ด้วยดี

สมาชิกปรบมือ

ประธานสภา ฯ มีเรื่องที่จะแจ้งให้ท่านสมาชิกทราบ ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑

นายวิชา สุประภาตะนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี ขอลาตลอดสมัยประชุม เพราะเหตุว่าป่วย อีกฉบับหนึ่ง ขาพเจาได้รับใบลาจาก พล.ต. เตชา บุญยุคต์ สมาชิกประเภทที่ ๒ ซึ่งไปราชการสนาม ขอลาตลอดสมัยประชุม

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ขาพเจาถือว่าที่ประชุมนี้อนุวัติ

ในวาระต่อไป ขอพิจารณารายงานกิจการประชุมสภา ฯ ในตอนปลายสมัยประชุมวิสามัญ ครั้งที่ ๓ พุทธศักราช ๒๔๘๔-๒๔๘๕ เรื่องนี้แจ้งให้ท่านทั้งหลายทราบที่ประชุมทราบ

ประธานสภา ฯ : ในวาระต่อไปเป็นการขอตั้งกรรมาธิการประจำสภา ฯ ตามระเบียบ และการที่จะตั้งกรรมาธิการครั้งนี้ ขอประทานเรียนให้ทราบว่า ตำแหน่งกรรมาธิการนี้ เป็นตำแหน่งเกียรติศักดิ์ ผู้ได้รับทำตองคิดว่า หน้าที่สำคัญ หน้าที่อันมีเกียรติ เพราะฉะนั้น ขอให้ท่านทั้งหลายเลือกผู้ซึ่งสมควรทำงานตำแหน่งกรรมาธิการนี้ กรรมาธิการประจำสภา ฯ มีกรรมาธิการ ๓ คณะ กรรมาธิการชุดที่ ๑ กรรมาธิการชุดที่ ๒ กรรมาธิการชุดที่ ๓ และกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม

ในขั้นต้นจะขอให้ท่านเลือกตั้งกรรมาธิการสามัญประจำสภา ฯ ชุดที่ ๑ มีจำนวน ๘ คน

นายชล แส่นสระคี (ขอนแก่น) : โดยเหตุที่การเลือกกรรมาธิการของสภา ฯ นี้ เป็นของสำคัญอย่างที่ท่านประธานไต่ถามเมื่อคืน สำหรับฉัน ขอเสนอให้มีการเลือกกรรมาธิการรวมกันทั้ง ๓ ชุดทีเดียว คือชุดที่ ๑ ชุดที่ ๒ ชุดที่ ๓ ขอให้เสนอชื่อแล้วเลือกรวมกันทั้งหมด ๓ ชุด แลวกแบ่งออกตามความตองการว่าตองการชุดละกี่คน ขอเสนออย่างนี้

ประธานสภา ฯ : คนอื่นจะมีความเห็นอย่างไรบ้าง

นายทองอยู่ เลี่ยมบุญอิม (นนทบุรี) : ฉันเห็นว่าควรจะเป็นชุดละ ๘ คนตลอดไป

ประธานสภา ฯ : ตามที่ผู้เสนอว่า ขอให้เลือกทีเดียวหนึ่งหมดทั้ง ๓ ชุด

ก่อน แลวมาแบ่งทีหลัง ที่นั่นท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี บอกว่าเลือกเพียงชุดละ ๗ คนก็แล้วกัน ที่นี้มีปัญหาว่าจะเอาทางไหน

พ.อ. พระอุดมโยภาชียุท (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ฉันขอชี้แจงส่งเสริมจากสมาชิกคนหนึ่ง คือว่า อย่างจะบอกกล่าวยอนตนไปสักเล็กน้อย คือกรรมาธิการที่สภาฯ ได้เลือกทั้ง ๓ ชุดนั้น บางชุดล้วนแต่ตรงคุณวุฒินักไปในทางกฎหมายมาก ๆ ก็มี นักไปทางปกครองก็มี และกรรมาธิการชุดหนึ่ง ๆ นั้น บางทีก็หนักไปทางโน้นบ้างก็หนักไปทางนี้ เมื่อถึงคราวเป็นกรรมาธิการที่ต้องใช้วิชาบางประเภทแล้วก็ขาดวิชาในบางประการ ข้าพเจ้าเห็นว่ากรรมาธิการทั้ง ๓ ชุด ชุดละ ๗ คน เป็น ๒๑ คน ขอเสนอให้ประชุมเลือก รวม ๒๑ คน แล้วก็นอบให้อำนาจประธาน เป็นผู้เลือกเฟ้นผู้ตรงคุณวุฒิเลือกไปตั้งเป็นกรรมาธิการ ๓ คณะ เพื่อความสะดวกแก่กรรมาธิการนี้ ถ้าหากว่าสมาชิกผู้ใดเห็นควย ขอประธานรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : มีผู้เห็นควยส่วนมากแล้ว

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม (นนทบุรี) : ข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาฯ : ในชั้นครั้งนี้ ตกต้องเลือกท่านผู้มีเกียรติ ๒๑ นาย ใครที่สามารถกระทำหน้าที่กรรมาธิการที่มีเกียรตินี้ ขอได้โปรดครับ

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ตามที่เลือก ๒๑ นายนี้ ฉันยังไม่เข้าใจตามความคิดเห็นของท่านสมาชิกคนหนึ่ง ซึ่งอภิปรายเมื่อกี้ว่าจะลงคะแนนเลือกก็หรือว่าจะให้ท่านประธานเลือก ยังไม่เข้าใจ เพราะตามระเบียบ เคยลงคะแนนเลือก

ประธานสภาฯ : ที่จริงก็ลงคะแนนเลือก จะเลือกใครก็เสนอขึ้นมาคนหนึ่งต้องมีผู้รับรองจึงรับ ส่วนจำนวนคนถ้ามีเสนอเกิน ๒๑ คน ก็ต้องว่ากันอีกทีว่า จะเลือกเอาคนไหน มีรายชื่อใครบ้างที่จะเอา ๒๑ คน ฉะนั้นว่าท่านผู้มีเกียรติไม่ว่าจะรบกวนให้เลือกเสียเวลาก็เสนอ ๒๑ คนแล้วหยุด อย่างนั้นแปลว่าได้เลือก ๒๑ คน

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ใช่เป็นไปตามความคิดเห็นของท่านอธิบดีกรมชลประทานที่อภิปรายเมื่อกี้

ประธานสภา ฯ เมื่อสมาชิกเลือกแล้ว ทางนี้ช่วยจัดให้ว่า ท่านผู้ใดควรจะ
อยู่กรรมการชุดที่ ๑ ชุดที่ ๒ ชุดที่ ๓ ปีก่อนก็ทำอย่างนั้นมาแล้ว เมื่อไม่มีผู้ใดพูด ที่
ประชุมขอประทานให้เลือกสมาชิกผู้มีเกียรติ ๒๑ นาย ผู้ใดมีความเห็นเลือกใคร ขอให้
ไปรคยกมือขึ้น

นายเฉลา เคาลานนท์ (ตราด) : ขอเสนอนายพันธุ มูลศาสตร์
มีสมาชิกรับรอง

นายบุญช่วย ชูทรัพย์ (กำแพงเพชร) : ขอเสนอนายชอย สุกนธ์
มีสมาชิกรับรอง

นายทองหยู เอี่ยมบุญอ้อม (นนทบุรี) : ขอเสนอ พ.ศ.ชม จันทราภัย
มีสมาชิกรับรอง

นายอนุสรกรณ์ พรหมประภาส (นครพนม) : ขอเสนอ นายผล แสนสระดี
มีสมาชิกรับรอง

นายพันธุ มูลศาสตร์ (สุรินทร์) : ขอเสนอ นายจำลอง คาวเรือง
มีสมาชิกรับรอง

พ.ศ.ขจร ขจรกลางสนาม (นครสวรรค์) : ขอเสนอ นายชื่น สุพรรณเสาร
มีสมาชิกรับรอง

นายเขียน ศรีสุพรรณคินทร์ (ชุมพร) : ขอเสนอ ร.อ.เอี่ยม เอกสิทธิ์
มีสมาชิกรับรอง

นายแซมชาติ บุญรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ขอเสนอ ม.ล.ค้อย ชุมสาย
มีสมาชิกรับรอง

นายจำลอง คาวเรือง (มหาสารคาม) : ขอเสนอ นายพอง สิทธิธรรม
มีสมาชิกรับรอง

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ขอเสนอ นายสุกนธ์ สุกนชวิช
มีสมาชิกรับรอง

นายเชกกล เจกสมมา (ระยอง) : ขอเสนอ นายสีห์มัน วชิสอน
มีสมาชิกรับรอง

ร.ท. อุต นิตยสุทธิ (นกรราชสีมา) : ขอเสนอ นายเอี่ยม สุภาพกุล
มีสมาชิกรับรอง

ร.อ. กุหาบ กาญจนสกุล ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ขอเสนอ นายวิม
วีระไวทยะ

มีสมาชิกรับรอง

นายเชียร วิปุลากร (สงขลา) : ขอเสนอ นายวุฒิ สุวรรณรักษ์
มีสมาชิกรับรอง

นายเต พวงนุ่น (กระบี่) : ขอเสนอ นายเข้มชาติ บุญยรัตพันธุ์
มีสมาชิกรับรอง

นายสิ้น สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ขอเสนอ พ.ต.จร ชจรกอาจสนาม
มีสมาชิกรับรอง

พ.ต. สมาน เทพหัสดิน ณ อยุธยา (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ขอเสนอ

ร.ค. เนตร พูนวิวัฒน์

มีสมาชิกรับรอง

นายสีหมื่น วดีสอน (เชียงใหม่) : ขอเสนอ นายเสกกล เจตสมมา
มีสมาชิกรับรอง

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์ธานี) : ขอเสนอ นายเอี่ยม ศรีสุพรรณคิษฐ์
มีสมาชิกรับรอง

นายจำลอง คาวเรือง (มหาสารคาม) : ขอเสนอ นายทองอินทร์ ภูมิพิสัย
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : กรณแล้วท่าน ที่นี้กรรมการตรวจรายงานการประชุมปัญหา
ว่าท่านจะให้กรรมการตรวจรายงานการประชุมจำนวนเท่าไร ก็เมื่อปีก่อนมี ๑๘ นาย

นายผล แสนสระคี (ขอนแก่น) : ฉันขอเสนอจำนวน ๑๒ นาย

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม (น่านบุรี) : ฉันขอเสนอจำนวน ๙ นาย

ประธานสภา ฯ : ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้กรรมการ
ตรวจรายงานการประชุมมีจำนวน ๙ นาย ขอให้ไปรคยกันมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือส่วนน้อย

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้จำนวน ๑๒ นาย ขอให้ยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภา ฯ : ฝ่ายที่เห็นว่าควรจะให้จำนวน ๑๒ นาย มีเป็นส่วนมาก
เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงให้กรรมการตรวจรายงานการประชุมมีจำนวน ๑๒ นาย ขอ
ให้เสนอชื่อ

นายอรุณ ทองปัสโชติ (พระนคร) : ขอเสนอ ร.ท. ประจวบ มตาจันทร์
มีสมาชิกรับรอง

นายอนุสรกรณ์ พรหมประกาย (นครพนม) : ขอเสนอ ร.ท. อุต นิตยสุทธิ
มีสมาชิกรับรอง

นายสีหมัน วณีสอน (เชียงใหม่) : ขอเสนอ นายทองอยู่ เลี่ยมบุญอิม
มีสมาชิกรับรอง

นายเชื้อ คุปตพงษ์ (พิษณุโลก) : ขอเสนอ นายเจียน หงส์ประกาศ
มีสมาชิกรับรอง

นายบรรจง ศรีจรรยา (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ขอเสนอ นายสงวน คุลาภักดิ์
มีสมาชิกรับรอง

นายจำลอง คาวเรือง (มหาสารคาม) : ขอเสนอ นายกวศ คุ้มแพร
มีสมาชิกรับรอง

นายกวศ คุ้มแพร (ชลบุรี) : ขอดอน เพราะเวลานี้มีราชการต่างประเทศมาก
ม.ล. คอย ชุมสาย (ประจวบคีรีขันธ์) : ขอเสนอ นายเต พวงนุ่น
มีสมาชิกรับรอง

นายชอย สุคนธ์ (ศรีสะเกษ) : ขอเสนอ นายบุญช่วย ชูทรัพย์
มีสมาชิกรับรอง

พ.ศ.ศ. พัน รัตมิตต์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ขอเสนอ พ.ศ. ชม จันทราภักดิ์
มีสมาชิกรับรอง

นายสีหมัน วณีสอน (เชียงใหม่) : ขอเสนอ นายเชื้อ คุปตพงษ์
มีสมาชิกรับรอง

นายผล แสนสระดี (ชอบแก่น) : ขอเสนอ นายเคียง กิริพันธ์
มีสมาชิกรับรอง

นายเสกอด เจตสมมา (ระยอง) : ขอเสนอ นายโมรา ณ ถลาง
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ครบ ๑๒ คนแล้ว **ต่อไปขอได้โปรดเลือกตั้งกรรมการ**
การพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

พ.ศ. กวง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ขอเสนอ น.อ. ถวัลย์
ข้าราชการว่าสวัสดิ์

ร.ท. ประจวบ มหาจันทร์ (อุกรมานี) : ขอเสนอ นายอรุณ ทองปั้งโชติ
มีสมาชิกรับรอง

นายจำลอง คำวเรือง (มหาสารคาม) : ขอเสนอ นายเคียง กิริพันธ์
มีสมาชิกรับรอง

นายเสกอด เจตสมมา (มหาสารคาม) : ขอเสนอ นายสุคนธ์ สุขณวิชัย
มีสมาชิกรับรอง

นายทองอยู่ เข้มบุญอิม (นนทบุรี) : ขอเสนอ นายทองน้วน อัคราการ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ครบแล้ว กรรมการกิจการชุดนี้แน่นอน ๆ มีประชุมปรึกษากันสักทีหนึ่ง
๕ คนเท่านั้นเอง

เมื่อที่ประชุมนี้ได้เลือกกรรมการเข้าประจำตำแหน่งสำหรับกรรมการประจำสภา ฯ กรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม และกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมลับครบแล้ว ขอประธานอนุญาตขอมติสภา ฯ อีกข้อหนึ่ง เพื่อได้เป็นเกียรติแก่ผู้เป็นประธานกรรมการซึ่งกรรมการจะได้เลือกกันเอง คือถ้าสมาชิกคนใดที่เป็นกรรมการนี้ไม่ไปประชุมตามกำหนดเวลา โดยไม่แสดงเห็นอกเห็นใจ และไม่แสดงเหตุผลอันสมควรแล้ว ฉันจะขอให้ประธานกรรมการรายงานมายังประธานสภา ฯ และเมื่อประธานสภา ฯ ใดรับแล้ว จะได้เสนอเข้าที่ประชุมสภา ฯ นี้เปลี่ยนตัวคนใหม่เพื่อจะไม่ได้มีความขาดตกบกพร่องหรือมีคำครหาในหน้าที่ของผู้เป็นประธานกรรมการ-

เพื่อจะได้มีโอกาสบังคับบัญชาตามวินัย

นายเชมชาติ บุญยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าสงสัยว่าที่ท่านผู้เป็นประธานเสนอเช่นนั้น มีความประสงค์จะทำโทษสมาชิกหรือ ก็ถ้าสมาชิกผู้ใดมีความผิดของจำเป็นที่จะให้เหตุผลไม่ได้ในการที่ไม่ได้มาประชุมกรรมการ ถ้าหากว่าประธานกรรมการจะเสนอมาสู่ประธานสภา ฯ แล้วประธานสภา ฯ เสนอต่อที่ประชุมนั้นเห็นควรจะมีวิธีอื่นดีกว่าที่จะใช้วิธีนั้น

ประธานสภา ฯ : ไม่ใช่ทำโทษ คือสมาชิกมีโอกาสหลายอย่างได้รับเลือกเป็นกรรมการแล้วมีอะไร ก็ลาเสียก่อนอย่างหนึ่ง ถ้าเมวารู้สึกว่า ไม่มีโอกาสทำงานลาออกเสียเลยก็ได้ในตอกลงตัว ประธานกรรมการเสนอว่าลาออก แล้วก็เลือกใหม่มีโอกาสหลายอย่าง และเมื่อใดเป็นกรรมการแล้ว ไม่ไปประชุมกรรมการ ประธานกรรมการมาพบกับประธานสภา ฯ เสมอว่า ทำให้ผู้ที่เขาเป็นคุณชนรับขาดคอยบ้าง อะไรบ้าง ทำให้เสียหาย เสียเวลา อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นก็จำเป็นต้องมีข้อพิสูจน์ เพราะประธานกรรมการมีอยู่แล้ว ถ้าท่านไม่มีโอกาสจะไปประชุม ก็ลาออกเสีย ให้คนอื่นเข้ามาแทนดีกว่า

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : เรื่องนี้ก็คงจะเกิดขึ้นเมื่อ ๒ - ๓ วันมานี้ ฉันคิดว่า ยังไม่นานจะกระทบกันถึงเช่นนั้น เพราะเหตุว่า น่าจะให้เห็นใจสมาชิกประเภทที่ ๑ ซึ่งในสมัยนี้เป็นสมัยที่สมาชิกส่วนมาก จะต้องออกไปอยู่ยังท้องถิ่นเพื่อเตรียมการเลือกตั้ง ในข้อนี้ควรจะรับกันไว้ก่อนเป็นภาวะอย่างสำคัญที่จะต้องไป ถ้าหากว่าในบางจังหวัดไปไกลแล้วก็ไม่สามารถจะแจ้งเหตุผลมาได้โดยมีใบเจตนาที่จะปิดหรือหักเลี้ยวต่อคุณงาน บางที่เป็นเช่นนั้นแล้วเมื่อท่านประธานกรรมการรายงานมาแล้ว จะต้องมาปรึกษาโทษกันในสภา ฯ แล้วจะเป็นภัยแก่สมาชิกประเภทที่ ๑ นี้แล้วอยากจะขอความเป็นประธาน กรรมการด้วยกันโดยทางอื่น คือความมอบอำนาจให้ประธานไปทำกันในทางปกครอง คือว่าเมื่อสมาชิกคนใดคนหนึ่งได้รับตั้งเป็นกรรมการไปแล้วไม่มาประชุมโดยไม่ชี้แจงแสดงเหตุผลมาให้ทราบเพราะเหตุใด เป็นผลให้บรรดากรรมการเหล่านั้นมาชี้แจงคัดค้านและแนะนำให้รัฐขอเสียหาย อย่างจะให้เข้าไปเช่นนั้นในทางปกครอง ไม่ควรจะทำมาตีแผ่หรือหาเสียงกันในสภา ฯ

จริงอยู่บุคคลทั่วไปมีความเจตนาจะทำงาน แต่ว่าเมื่อใดแต่งตั้ง เช่นนี้แล้วก็ไม่ว่า
 เช่นนั้น ก็น่าจะไต่ลงโทษอย่างที่ประธานสภา ฯ ว่า แต่ว่าในบางกรณีอาจจะมีผู้เจตนา
 แต่มีความจะเป็นอย่างอื่น และเมื่อทำรายหนึ่ง เช่นนี้แล้วก็ต้องทำทุกราย ความเค็ด
 รอนก็จะเกิดขึ้น จึงนี้กว่าในกรณีเช่นนี้ อาจจะขอมอบให้ประธานเป็นผู้วินิจฉัย คุณตาม
 เจตนาของประธานงานนั้นความสมควร

ประธานสภา ฯ : ความจริงก็เห็นออกเห็นใจ ก็พยายามเตือนใจท่านสมาชิกมา
 แต่จะมีกรณีอย่างอื่นอีกก็ทำมาบ้าง แล้วก็ขอโอกาสอย่างนี้ ให้ท่านสมาชิกตัดสินใจท่าน
 เองว่า ถ้าจะมีอะไรไปก็เขียนหนังสือมอบไว้ขอลาออกให้ประธานกรรมการ ก็เป็นขอ
 สมควรแล้ว จะไต่จัดคนอื่นแทน ถ้าจำเป็นจริง ๆ ก็ลาออกเสีย อย่าให้ประธานตอบว่า
 คอชานแล้วก็รับ รับ ลำบากเหลือเกิน ไม่ใช่อย่างนั้น และก็มีโอกาสที่จะปฏิเสธตัวออก
 ได้ เมื่อมาไม่ไต่ก็ต้องลาประธานกรรมการให้ถูกต้อง อย่างนี้ก็ไม่ใช่ว่าไม่เคยทำ
 เคยทำมาหนึ่งแล้ว ไป ๆ ก็เลิกกันหมด ถ้าเมวว่าไม่มีโอกาสก็ลาเขาเสียก่อน แล้ว
 ประธานกรรมการจะไต่หาคนมาแทน

นายสิน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ถ้าหากว่าจะยืนยันตามความเห็น
 ของท่านประธานก็ไม่ว่า แต่ทว่าฉันอยากจะกราบเรียนให้ระเบียบเรียบร้อยหน่อย
 ในการส่งหนังสือที่จะให้ทราบ จะคงได้รับเซ็นรับกันหน่อย เพราะเหตุว่า การที่ไม่มา
 ประชุมนั้น มีเหตุผลหลายอย่าง ซึ่งฉันไม่อยากจะพูด แต่ขอเรียนให้ทราบว่า ถ้าจะลง
 โทษกันแล้ว หนังสือที่ส่งนั้นกรรมการจะคงได้รับเป็นหลักฐาน

ประธานสภา ฯ : ก็ส่งมาที่เลขาธิการเขาก็ได้รับเสนอ หนังสือแค่ประชุมส่ง
 ไปเสมอ ส่งไปถูกต้อง มีคำรวจนำไปทุกที่ ภรรยารีบไวแล้วเดลไปก็บอกว่าจะไม่ได้รับ
 พยายามส่งเสมอ ท่านประธานกรรมการผู้มีเกียรตินี้จะมารายงานต่อประธานสภาฯ
 ประธานสภา ฯ ก็ช่วยท่านเหมือนกัน พิจารณาไปแล้ว จึงเสนอสภา ฯ เปลี่ยนตัวใหม่
 ไม่ใช่ไล่ออก เป็นแค่เปลี่ยนตัวใหม่ สำหรับจะให้งานสภา ฯ มีสมรรถภาพเข้มแข็งขึ้น
 ไม่ใช่ไล่ออก บางทีก็มีอะไรมาก ความหลงลืมกันน้อย ๆ ก็เป็นได้ ถ้าไม่มีอำนาจ
 มอบให้แก่ท่านประธานกรรมการบ้าง ผู้เป็นประธานก็มาบน แสดงความเค็ดรอน
 ต่าง ๆ

นายเสกส เจตสมมา (ระยอง) : สำหรับเรื่องนี้ ฉันเห็นว่าควรที่จะรอให้มีเรื่องเสียก่อนค่อยพูดกันดีกว่า

ประธานสภา ฯ : เรื่องมีแล้วละท่าน ท่านเองก็ทราบแล้ว เพราะฉะนั้น ขอนมติ ไม่ไช่มอบอำนาจให้แก่ประธานสภา ฯ มอบแก่ประธานกรรมการ ซึ่งท่านจะเลือกขึ้นเอง ประธานกรรมการที่ท่านจะตั้งขึ้น

นายอรุณ ทองปัทโชติ (พระนคร) : เรื่องนี้ฉันเห็นว่า เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะคงมาถกเถียง เพราะทำกันเป็นเหตุการณ์ภายในไต่ ถ้าหากว่าในคณะกรรมการจะไต่มีกรรมการไม่มาประชุม ๑ คน เราก็อาจจะขออนุมัติในที่ประชุมตั้งรวมเพิ่มขึ้นไปอีกหนึ่งคน หรือสองคนเท่ากับสมาชิกผู้ไม่ประชุมนั้น อย่างนี้จะเหมาะกว่า อย่างไม่ไต่กรรมการผู้ที่เป็นอยู่แล้วออกโดยไม่มีความคิดเห็นอะไร ฉันรู้สึกว่ เรื่องนี้ถ้าหากว่าทำเช่นนี้ไต่จะไม่เสียหายแก่งานสภา ฯ และก็ไม่ใช่แกสมาชิกผู้ไม่ประชุมนั้นอีกด้วย ถ้ากรรมการคนใดไม่มาประชุมก็ขออนุมัติในที่ประชุม ขอตังกรรมการเพิ่มขึ้นอีก

ประธานสภา ฯ : ไม่ใช่ไต่ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่เสนอไม่ใช่เสนอให้เสนอเปลี่ยนตัวคนขึ้นมาทำงานแทน ประธานกรรมการเสนอมายังประธานสภา ฯ ที่นี้ประธานสภา ฯ ก็เสนอในที่ประชุมว่า เราขอเปลี่ยนตัวไม่ใช่ไต่ ถ้าแม้ว่าไม่อยากจะทำ ขอลาออกก็ได้

นายเสกส เจตสมมา (ระยอง) : ฉันยังสงสัยว่า เหตุที่จะเอา จะขาดสักกี่ครั้งจึงจะเอาออกอย่างนั้นดีกว่า คืออยากทราบว่า ขาดกี่ครั้งจึงจะเอาออก ถ้าขาดไปครั้งเดียวเอาออกก็เต็มที

ประธานสภา ฯ : ไม่ใช่ นี่ประธานกรรมการก็เป็นผู้มีเกียรติเช่นเดียวกับท่าน เป็นสมาชิกอยู่ในนี้ เป็นสมาชิกเท่ากัน ที่จะรายงานให้ใครออกไม่มี รับรองได้นาน ๆ พิจารณากันสักที เรื่องนี้ก็พูดกันมากแล้ว

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : เรื่องที่ท่านประธานขออำนาจให้ประธานกรรมการเสนอชื่อสมาชิก ขาดเจ้าคิดว่า เราจะเป็นเรื่องเล็กน้อย คือเป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อบังคับการประชุม ถ้าหากว่าเราพูดในฐานะที่ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครมากกว่า ไม่มากตั้งรวม ขาดเจ้าคิดว่า รมมีทางเดียว คือสมาชิกในสภา ฯ นี้

ก็รู้แล้วว่า เราเป็นสมาชิก และเมื่อได้รับการคัดเลือกจากสภา ๗ ให้เป็นกรรมการ
เมื่อตนเองไม่สามารถจะมาประชุมได้ ก็ขอมให้สมาชิกผู้นั้นจะลาออก ไม่ใช่มาที่แต่ขอ
ความเห็นที่ประชุม ขออำนาจให้ประธานกรรมการ อย่างนั้นไม่เห็นด้วย มีความ
เห็นอย่างนี้

ประธานสภา ๗ : อย่างนายจำลอง ถูกแล้ว เพราะท่านมาประชุมเสมอ คน
อื่นเขาเป็นกรรมการแล้วเป็นอย่างไร ก็ให้โอกาสเขาลาออก ถ้าเขาไม่ลาออก ก็
ให้ประธานกรรมการมีอำนาจตั้งคนใหม่ ถ้าหากว่าจะเอาอย่างนั้น ท่านที่เป็นประ
ธานกรรมการท่านก็จะมาพบกับประธานสภา ๗ มาร้องเรียนเสมอ เหตุเกิดอย่างนี้
ก็ต้องให้อำนาจ ประธานกรรมการเขาไม่ว่าอะไร เมื่อไม่มาประชุม เขาก็จะเอา
คนอื่นมา การประชุมเขาก็มีการตั้งประธานกรรมการ

นายจำลอง คาวเรือง (มหาสารคาม) : คือเรื่องมีนิตเดียว เพียงแต่ว่า
อนุญาตให้สมาชิกลาออกได้ ไม่ใช่เรื่องประธานกรรมการ เพียงแต่ตกลงว่าสมาชิก
ใดไม่สามารถมาประชุมได้ตามกำหนดก็ลาออกได้ ไม่น่าจะเป็นเรื่องใหญ่โต

ประธานสภา ๗ : ลาออกก็มีมาแล้ว ลาออกเสมอ ตั้งขอมเสมอ ที่นี้ประธาน
กรรมการก็เสนอมาทางหนึ่ง สมาชิกผู้ใดเห็นควรก็เสนอสภา ๗ เลือกขอมแทน ไม่
ใช่ไล่อะไรดอก

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ฉันเห็นว่าถ้อยคำของท่านประ
ธานสภา ๗ นั้น เป็นเรื่องที่พูดกันว่าโลหรือไมโล แต่วาพฤติการณ์นั้น มันก็เท่ากับโล
กันออก แล้วเอาคนอื่นเข้ามาแทน คือว่าเมื่อไม่มาแล้ว ก็ตั้งคนอื่นแทน ก็เท่ากับว่าโล
คนนั้นออก ถ้าใช้คำว่าโลอย่างนี้ก็ไม่เพราะเหตุ มันเป็นเรื่องของคำพูด แต่ว่า ผลที่ท่าน
ผู้นั้นจะได้รับไปจากมติของมหาชนหรือมติของสภา ๗ นี้ก็คือถูกไล่ออกหรือถูกตัดไปร้อง
ถูกถอนไป อะไรเหล่านี้ ถ้าหากว่าจะทำกันอย่างนี้ฉันก็ยังไม่สามารถที่จะเห็นพ้องด้วย
แต่ทั้งนี้ฟังเข้าใจว่า ไม่ใช่จะหลบหลีกการงาน หรือหาเรื่องจะหลบการงานพฤติการณ์
ที่เกิดขึ้นฉันทราบคืนแก่ตัวฉันเองคนหนึ่ง ได้เกิดขึ้นเมื่อ ๒ - ๓ วันนี้ คือคณะกรรมาธิ
การลดประธานหลวง เณอัญญาสมาชิกประเภทที่ ๑ ไม่ใช่มาเสียทั้งหมด อาจจะมีเกิด
ความจำเป็นพร้อม ๆ กันขึ้นก็ได้ ขย่าวาแต่การประชุมกรรมการเลย แมแต่การ

ประชุมสภา ฯ ใหม่ มีสมาชิกมาเท่าไร นี่เพราะเหตุอะไร ขอมบังคับเราก็มียอยู่แล้วว่า ถ้าไม่มาจะทำอย่างไรกัน แล้วเราก็ก็นำ แล้วเราทำไมจะทำเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วอยากจะขอความกรุณาท่านประธานเป็นที่ฟังว่า ในเวลานี้สมาชิกทุกคน ขอโทษสัก ครั้งหนึ่ง พยายามจะไปทำการโฆษณาเลือกตั้ง ถ้าถูกประชุมในสภา ฯ ว่า ไม่พำ งาน คัดชื่อออกจากสภา ฯ แล้ว ความเสียหายก็จะเกิดขึ้น เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น นี้คิดว่าไม่น่าจะนำเรื่องนี้มาพูดในสภา ฯ จริงอยู่ฉันยินดีให้ประธานสภา ฯ ลงโทษ สมาชิกที่ไม่ทำงาน แต่ขอให้ทำภายใน ขอให้ท่านประธานสภา ฯ ใช้ดุลยพินิจตาม สมควรว่า ใครหลีกเลี่ยงงาน ไม่ทำงาน หรือมีความจำเป็นอย่างไร แล้วแต่ความหนักเบา ของโทษานุโทษที่พิจารณา แล้วจะมอบอำนาจให้ท่านประธานไป เสนอที่ท่านก็ไม่รับ จะ มาตีแผ่ความผิดเพื่อตั้งกันใหม่ ก็เท่ากับว่ามาประจานกันในตัว ซึ่งเวลานี้ขอให้เห็นใจ สมาชิกสภา ฯ นี้เถิดกว่า เราได้ถูกหนังสือพิมพ์คาทอลิกวันถึงเรื่องยี่สิบอายุเหล่านี้ เพราะ ฉะนั้นขออย่าใดเป็นเช่นนี้เลย เหาที่เป็นมาแล้วก็แล้วไป ตัวใครก็พยายามเอาตัวรอด ไป แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าฉันจะกันหาแล้วไม่มาทำงาน ฉันขอสารภาพว่าฉันเคยอยู่ คัดงานที่อยุธยา แล้วมาประชุมไม่ได้ แล้วคนอื่นไม่ได้มาพร้อม ๆ กัน เลยเป็นเหตุให้ มีกรรมการฝ่ายรัฐบาลฝ่ายเดียว แล้วประธานกรรมการรายงานยังประธาน สภา ฯ แล้วมาตั้งขอมบังคับกันเช่นนี้ ฉันยอมในการที่จะตั้ง แต่ว่าขอความเป็นธรรม ขอให้สอบสวนความผิดนั้นให้เป็นไปโดยความจริงใจที่เจตนาจะหลีกเลี่ยง หรือว่าเป็น ความจริงจะเป็นอย่างอื่น ความจริงแม้แต่การประชุมใหญ่ซึ่งมีขอมบังคับว่า จะต้องมา ประชุม ถ้าขาดประชุมจะตัดเงินเดือน ๑๐ บาท ความจะเป็นก็มาทักยอมให้ตัด ยอม ให้ตัดดีกว่าที่จะให้สภา ฯ ไล่ออกจากกรรมการ แล้วเปลี่ยนตัวใหม่ ขอให้พิจารณา ในข้อนี้ใหม่มาก ๆ ในการที่จะมาตั้งขอมบังคับอะไรเช่นนี้

ประธานสภา ฯ : ขอชี้แจงให้ทราบ ตามที่สามัญญะนราภรณ์จังหวัดอยุธยา ได้บอกไว้ เมื่อวันที่สภา ฯ นัดไปไม่สามารถจะมาได้เพราะตักงานนั้น ไม่ใช่เรื่องนี้ กรรมการไม่ได้เสนอสำหรับเรื่องนี้เลยจริง ๆ ประธานทราบดี เพราะฉะนั้นการ ที่นายพันบอกว่าจะมาไม่ได้เพราะตักงาน ก็มีเหตุผลแล้ว เขาก็ไม่ขอเปลี่ยน ตัว มาชี้แจงที่หลังก็ได้ เมื่อมีเหตุอย่างนี้ ประธานก็เสนอให้ประชุมเปลี่ยนตัวไม่ได้

ประธานกรรมการก็มีหลักฐานมาชี้แจงให้ฟัง ยกมาแต่ว่าเมื่อรับแล้วก็ต้องให้อำนาจ
 เขาบ้าง ขอมติที่ประชุมสภา ฯ ให้เสนอชื่อขอเปลี่ยนตัว แก่สำหรับนายพัน ไม่มีความ
 เสียหายในเรื่องนี้ มาประชุมเสมอ ประธานสภา ฯ ขอรับรองนายพัน เพราะทำหน้าที่
 ที่ดีที่สุด แม้จะขาดประชุมหนเดียวก็ไม่มีความบกพร่องแต่อย่างใดอย่างหนึ่งเลย แต่
 ทานบอกว่า สมาชิกสภา ฯ ก็ยังขาดได้ ทำไมกรรมการขาดไม่ได้ ขอเรียนว่า
 กรรมการได้รับเกียรติยศชั้น ๑ สมาชิกได้รับความไว้วางใจจากราษฎรมาชั้นหนึ่ง
 แล้วกรรมการยังได้รับความไว้วางใจจากสภา ฯ อีกชั้นหนึ่งตั้งให้เป็นกรรมการ
 ได้รับเกียรติยศสองชั้น มิฉะนั้นแล้วเกียรติยศจะขาดตกบกพร่อง ขอให้ผู้ที่ เป็นประธาน
 กรรมการวาทกล่าวไต่ถาม อย่างนายพัน พูดไม่มีปัญหา ที่ขอรองเช่นขอมติที่ประชุม
 ถึงประธานกรรมการเสนอมา ประธานสภา ฯ ก็ไม่เสนอชื่อ เรื่องนี้ก็ใคร่รู้กันมา
 นานแล้ว เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายวิหุทธรมณีเนต โตะ อัมรานันท์ (อุทัยธานี) เรื่องนี้ความจริงก็ก็เป็น
 เรื่องไม่มากนัก แต่ทว่ามีผู้ใดเถียงกันหลายคน แล้วก็เป็นที่น่าองดาแมว่า ไซ้คำพูด
 ว่าเปลี่ยนตัวหรืออะไรก็ตาม ลักษณะก็เป็นท่านองที่ตอนหรือใดกรรมการ เพราะ
 ฉะนั้นกรรมการที่ใดเป็นกรรมการก็ใดเลือกสมาชิก สมาชิกสภา ฯ สูงสุดของ
 ประเทศ ถ้าถูกคัดถอนไม่ได้ ไล่ออกได้ ขอใดไปรตติเถระที่สถักนิตหนึ่งว่า เป็นสภา
 สูงสุด ทุกคนก็ใดเชื่อว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอเรียนท่านประธานสภา ฯ ว่า เรา
 ปรีกษากันในสภา ฯ นี้ ขอใดไปรตปรีกษากันอย่างเป็นที่กันเอง คล้าย ๆ กับกิจการ
 เกี่ยวกับขอมังคัมการประชุมเป็นกิจการภายใน เพราะฉะนั้นปรีกษาอย่างกันเอง แล้ว
 ก็สมาชิกของเราก็เรียกว่าสมาชิกผู้มีเกียรติ ถ้าองการจนถึงกับจะองเอาชื่อมาประ
 ชุมไลกันในที่ประชุมดยงนั้นก็น่าจะมีน้อยรายเต็มที่ เพราะเหตุว่าตามธรรมเนียมการ
 ธิการไม่ว่าจะมาประชุมพร้อมกัน ๘ คน ขณะนี้กรรมการเป็นส่วนมาก ๘ คน มา
 ประชุม ๕ คนก็ประชุมกันได้ ความจริงข้าพเจ้าเป็นกรรมการหลายครั้ง ข้าพเจ้า
 เคารพต่อรัฐบาล บางที่ท่านผู้แทนรัฐบาลจะมากอน แล้วสมาชิกมาไม่ทัน ผู้แทนรัฐบาล
 องมากลยก็มี เพราะฉะนั้นถ้าอนปรนกันบ้างเล็กน้อย นาน ๆ จะมีไม่ครบสักครั้งหนึ่ง
 แล้วจะเอามาเป็นมติ และเมื่อประธานจะขอมติที่ประชุมเวลานี้ เมื่อที่ประชุมตกลงได้

ลงมติอนุมัติพร้อมเพียงเห็นชอบไปแล้ว ก็จะต้องเป็นข้อบังคับของสภา ฯ ล่ะไป การ
 ตราข้อบังคับนี้ซึ่งในรัฐธรรมนูญก็ดูเหมือนจะไม่มีที่ว่างให้สมาชิกที่เป็นกรรมการออก
 จะเป็นการกระทบกระเทือนรัฐธรรมนูญถึงแค่ไหน จะกระทบกระเทือนข้อบังคับที่มีอยู่
 แล้วแค่ไหน ขอประทานโทษอีกครั้งหนึ่ง ประเด็นซึ่งขอมติ และเหตุผลทั้งนี้โดยปาก
 เปล่าในที่ประชุม ท่านผู้เป็นประธานก็เฝ้ากระทำมาแล้วนั้น และเรื่องเช่นนี้ขอประทาน
 ได้โปรดถือว่ามีการพูดกันมาก และเรื่องก็ไปมาจะถึงกับต้องให้ลงมติในเรื่องอย่างนี้
 เป็นแต่เหตุซึ่งเข้าใจกันผิดไปว่าใส่คำนี้ สมาชิกผู้มีเกียรติก็ไม่อยากจะประสพเคราะห์
 ร้าย ขอความกรุณาต่อทางรัฐบาลอย่างที่ท่านใดมีใจกว้างขวางมาแล้ว น่าจะให้ความ
 กรุณาต่อกรรมการที่ไม่สามารถมาประชุมด้วย **เพราะเป็นเวลาเข้าไปอยู่เมืองไกล**
 เดินทางลำบาก อย่างบางท่านใดกล่าวแล้ว อยู่เมืองไกลมาไม่ทัน จึงขอวิงวอนขอ
 ประธานได้โปรดระงับไว้เสียก่อนจะเป็นพระคุณแก่สมาชิกทั่วไป

ประธานสภา ฯ : ท่านผู้ก็มีเหตุที่ขอจะฟังได้นี้ไม่ใช่เปลี่ยนตัว ที่นี้สมาชิกมี
 โอกาสชี้แจงเหตุผลหนึ่งลาออกคนหนึ่ง แล้วจึงมาขอมติที่ประชุม ไม่ใช่ขอออกข้อบังคับ ขอ
 อำนาจให้แก่ประธานกรรมการที่จะรายงานมายังประธานสภา ฯ **ถ้าไม่มีเหตุผล**
 อย่างใดอย่างหนึ่งแล้วหากท่านทำงานยาก แล้วก็ได้เห็นอกเห็นใจ การงานทั้งหลายถ้า
 ไม่มีระเบียบ ถ้าไม่มีให้คอยให้โทษแก่ประธานกรรมการไว้ม่าง ก็บังคับกันไม่ได้ พูด
 จริง ๆ แล้ว ประธานสภา ฯ ได้ฟังมาปีหนึ่งเต็ม ๆ ได้จดใจมาปีหนึ่งแล้วปีนี้ลัดเขา
 มาว่า ปีนี้จะพูดออกมาจนปีหนึ่งแล้ว ถ้าแม้ว่าท่านสมาชิกผู้เกียรติทั้งหลายให้อำนาจแก่
 ประธานกรรมการแล้ว ถ้าท่านผู้ใดได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ แต่ไม่อยากจะไปก็
 ปลีกตัวออกลาออกได้ มีโอกาสลาออกและชี้แจงได้ มีโอกาสทำอะไรได้ทุกอย่าง ประ
 ธานกรรมการที่เสนอมาขอรับรอง ครั้งเดียวหรือสองครั้งสามครั้งคงไม่ทำ แต่
 บางที่ถึง ๒๐ ครั้ง อย่างนี้แล้วจะไปควากระไร ถ้าไม่ให้อำนาจก็เท่ากับว่าเราวินัย
 ไม่ได้

ร.อ. เยี่ยม เอกสิทธิ์ (หนองกาย) : เราได้พูดกันมานานแล้ว **ในขณะนี้**
 สมาชิกของใจในเรื่องจะเอาชื่อเสียงมาตีแผ่ ขอให้คิดถึงเหตุเช่นนั้น ขอให้เป็นการ
 ประสงค์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย ถ้าท่านประธานจะผ่อนผันขอให้เป็นการตักเตือนกันเป็นการ

ภายใน หรือว่าถ้าเห็นว่า กรรมการคนใดไม่มากระทำกรตามหน้าที่แล้วก็เรียกไป
ตักเตือนเป็นการภายใน ถ้าเห็นว่าตักเตือนกันหลาย ๆ ครั้ง ยังไม่เป็นที่สนใจท่าน
ประธานแล้ว ก็แนะนำแล้วลาออกก็จะเป็นที่เรียบร้อยด้วยกัน

ประธานสภา ฯ : ก็เมื่อเรามีโอกาสเลือกได้ เราคงจะมีโอกาสลาออกได้
ตามความสมัครใจของเขาเองก็คิดว่า ในการบอกให้ลาออก บางคนบอกให้ลาออกก็ไม่
ออก เพราะฉะนั้นความเคืองครอนมีอย่างนี้ ให้ประธานกรรมการมีอำนาจ เขาก็จะ
ใครุโงวเป็นอย่างไร ก็มีเหตุด้วยกันทั้งสองฝ่าย

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าสงสัยว่า ในคำขอของท่าน
ประธานที่ขอเวลานี้จะเป็นอุทฺติหรืออะไรแน

ประธานสภา ฯ : ไม่ใช่อุทฺติ

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ไม่ใช่อุทฺติแล้วทำอย่างไร

ประธานสภา ฯ : ประธานขออำนาจของสภา ฯ นี้ ที่จะมอบอำนาจให้
ประธานกรรมการรายงานมายังประธานสภา ฯ ว่ากรรมการคนใดไม่มาประชุม
โดยไม่มีเหตุผลสมควร รายงานมายังประธานสภา ฯ เมื่อประธานสภา ฯ วิจัยแล้ว
เสนอต่อที่ประชุมสภา ฯ ว่าขอเปลี่ยนตัวใดหรือไม่เท่านั้นเอง

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : เมื่อพิจารณากันถึงที่สุดแล้ว ข้าพเจ้า
สงสัยว่า คำขอของท่านประธานคำนี้สภา ฯ นี้ให้หรือไม่ จะเอาอะไรเป็นเกร็ดวิจัย
ฉัยในเมื่อขณะนี้มึเสียงไปทั้งสองฝ่าย คือสมาชิกฝ่ายหนึ่ง และท่านประธานฝ่ายหนึ่ง
และไม่ทราบว่าจะตั้งกันอย่างไร ถ้าหากว่าเป็นรูปอุทฺติแล้ว ก็จะเสนอให้องมติ เมื่อ
คะแนนเสียงไปในรูปใดจะไคยก็ถือเอามติข้างมากเป็นประมาณ เวลานั้นมีเสียงสอง
เสียง คือท่านประธานเสียงหนึ่ง สมาชิกเสียงหนึ่ง ไม่ทราบว่า จะถือเอาเสียงไหน
เป็นใหญ่

ประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าขอความเห็นที่ประชุม จะให้อำนาจประธาน
กรรมการหรือไม่ ตามข้อบังคับการประชุม ฯ ข้อ ๓๑ "เมื่อมีปัญหาใดที่เสียงเกี่ยว
กับการประชุมและการปรึกษา ซึ่งมีไคยกำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้ถ่อมมติของที่ประชุม เป็น
คำตัดสินเด็ดขาด" เรื่องเป็นเช่นนี้ท่าน

- ๗. นายเก พ่วงนุ่น
- ๘. นายบุญช่วย ชูทรัพย์
- ๘. พ.ศ. ชม จันทราภัย
- ๑๐. นายเชื้อ กุปตพงษ์
- ๑๑. นายเที่ยง ศิริขันธ
- ๑๒. นายโมรา ฌ ถलग

กรรมาธิการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

- ๑. น.อ.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.
- ๒. นายอรุณ ทองปัดโชติ
- ๓. นายเที่ยง ศิริขันธ
- ๔. นายสุคนธ์ สุคนทวิช
- ๕. นายทองมวน อัครถากร

กรรมาธิการสามัญ ชุดที่ ๑

- ๑. นายพิน สุพรรณสาร
- ๒. ร.อ. เปี่ยม เอกสิทธิ์
- ๓. นายวุฒิ สุวรรณรักษ์
- ๔. นายสุคนธ์ สุคนทวิช
- ๕. นายผล แสนสระดี
- ๖. นายเสกกล เจตสมมา
- ๗. นายเขียน ศรีสุพรรณกิจรัฐ

กรรมาธิการสามัญ ชุดที่ ๒

- ๑. นายทองอินทร ภูริพัฒน์
- ๒. นายจำลอง คาวเรือง
- ๓. นายทอง สิทธิธรรม
- ๔. นายพันธุ มุสิกศาสตร์
- ๕. นายสีหพันธ์ วัฒนสอน
- ๖. นายอนุสรกรณ์ พรหมประกาย
- ๗. ร.ท. เนตร พูนวิวัฒน์

กรรมาธิการสามัญ ชุดที่ ๓

- ๑. นายธนิ วีระไวทยะ
- ๒. นายเขมชาติ บุญยรัตพันธุ์
- ๓. นายเกษม สุภาพกุล
- ๔. น.ล. ทอย ชุนสาย
- ๕. พ.ศ. ชม จันทราภัย
- ๖. นายชลย สุคนธ
- ๗. พ.ศ. ขจร ขจรกลางสนาม

ประธานสภาฯ ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระ
ราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ พุทธศักราช ๒๔๕๕ ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนมติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๗ พุทธศักราช ๒๕๕๕

หลักการ

เสนอพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ พุทธศักราช ๒๕๕๕ เพื่อสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จังหวัดปทุมธานี

เหตุผล

ตามที่ได้อตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ พุทธศักราช ๒๕๕๕ ขึ้นใช้เป็นกฎหมาย ก็เพื่อให้ประกาศใช้กฎหมายการศึกษาได้ทุกมาตรา หรือ แยกบางมาตรา หรือขอความเห็นชอบในบางส่วนหนึ่งของมาตรา ตลอดจนการกำหนดเงื่อนไข แห่งการใช้นบทบัญญัติในบังคับในส่วนของราชอาณาจักหรือตลอดราชอาณาจัก ทั้งนี้ เป็นความจำเป็นเพื่อรักษาความเรียบร้อยปราศจากภัยซึ่งมีมาจากภายนอกหรือภายใน ราชอาณาจักในยามที่ประเทศไทยตกอยู่ในภาวะสงคราม ซึ่งจะรบกวนเปิดสมัยประชุม สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ก็จะไม่ทันกาล

ร่างพระราชบัญญัติ

โอนมติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗

พุทธศักราช ๒๕๕๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
กฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ พุทธศักราช ๒๔๕๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ พุทธศักราช ๒๔๕๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ พุทธศักราช ๒๔๕๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๒ เมื่อวันที่.....พุทธศักราช ๒๔.....

.....
.....

พล.ต. พิชิต เกரியงศักดิ์พิชิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ พุทธศักราช ๒๔๕๕ หักการ เพื่อสภาผู้แทนราษฎรอนุมัติตามมาตรา ๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เหตุผลตามที่ไต่ถามกับเป็นกฎหมายก็เพื่อให้ประกาศใช้กฎอัยการศึกได้ทุกมาตราหรือแ่บางมาตรา หรือขอความเห็นใดส่วนหนึ่งของมาตรา ตลอดจนการกำหนดเงื่อนไขแห่งการใช้บทบัญญัตินั้นบังคับในส่วนหนึ่งส่วนใดของราชอาณาจักรหรือตลอดราชอาณาจักร ทั้งนี้เพื่อความจำเป็นเพื่อรักษาความเรียบร้อยปราศจากภัยซึ่งจะพึงมีมาจากภายนอกหรือภายในราชอาณาจักร ในยามที่ประเทศไทยตกอยู่ในภาวะสงคราม ซึ่งจะรอเปิดสมัยประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรนี้ก็จะไม่ทันกาล

ทั้งนี้ เหตุผลที่อยากจะชี้แจงเพิ่มเติมอีกก็คือว่า ตามที่เราได้เคยมีพระบรมราชโองการประกาศกฎอัยการศึกขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑๐ ธันวาคม ได้ประกาศใช้ทั่วราชอาณาจักร

จักรไทย ทั้งนี้ข้อความในบทบัญญัติกฎอัยการศึก ความสำคัญในมาตรา ๒ ที่เราตกลงกัน
 ใช้นั้น มีความว่าถ้าได้ประกาศไปแล้ว แม้จะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใด ภาคหนึ่งภาคใดของ
 ราชอาณาจักรหรือว่าทั้งราชอาณาจักรก็ตาม ในบทบัญญัติแห่งกฎอัยการศึกทุก ๆ มาตรา
 ทหารมีอำนาจเข้าควบคุมเต็มที่ แต่ว่าการที่เราแก้ไขเปลี่ยนแปลงนี้ เราแก้ไขเฉพาะแม่
 บทในมาตรา ๒ คือ จะให้ประกาศเฉพาะในส่วนใดส่วนหนึ่งของราชอาณาจักรก็ได้หรือ
 ทั่วราชอาณาจักรก็ได้ หรือเฉพาะขอความส่วนใดส่วนหนึ่งในมาตรา ๒ นั้นก็ได้ หรือ
 เฉพาะมาตราใดมาตราหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้เนื่องจากภาวะสงครามที่เป็นอยู่เวลานี้ ทั้งนี้
 เมื่อเราได้ใช้กฎอัยการศึกเป็นเวลาสมควร รัฐบาลเห็นว่า เหตุการณ์ก็ยอมเปลี่ยนแปลง
 ไปตามลำดับ เห็นสมควรที่จะมีการผ่อนผันแก้ไขโดยบางในบางมาตรา จึงได้ออก
 เป็นกฎพระราชกำหนดออกมา เพื่อใช้กันในระยะเวลาเล็กน้อย เมื่อออกเป็นกฎแล้ว
 ก็จำเป็นต้องเสนอต่อสภา ฯ เพื่อขออนุมัติเป็นพระราชบัญญัติต่อไป ทั้งนี้หวังว่าสภา ฯ
 คงจะอนุมัติด้วยดี

นายเชมชาติ บุญรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : เมื่อถึงขั้นควรจะได้พูดก่อน ก่อนที่จะ
 ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะเป็นเรื่องที่ถ้าได้พูดก่อนจะตัดปัญหาต่าง ๆ ใ
 น้อยลงไป คือเมื่อได้คุยกับพระราชบัญญัติทุกฉบับซึ่งท่านประธานได้เสนอต่อสภา ฯ นี้แล้ว
 มีภาษาหนังสือใหม่แล้วก็ได้เข้ามาบัญญัติเป็นกฎหมาย เราเคยถกกันครั้งครัดว่ามีความ
 หมายเพียงใด มีถ้อยคำมาจากไหน ก็คล้าย ๆ กัน อาจจะทำให้ความหมายไปได้หลาย
 ประการ เมื่อเปลี่ยนตัวหนังสือไปแล้ว อาจจะทำให้ความหมายต่าง ๆ ซึ่งจะต้องเสนอ
 สภา ฯ จะต้องส่งกรมการของสภา ฯ ซึ่งก็จะต้องพิจารณาโดยเคร่งครัด และก็
 ยังไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปจากหลักของสภา ฯ นี้ เมื่อเป็นเช่นนี้ฉันจึงอยากจะเรียน
 ถามท่านผู้เป็นประธานว่า เมื่อภาษาหนังสืออย่างใหม่ซึ่งราษฎรทั้งประเทศ หรือพูด
 ง่าย ๆ ว่า สภา ฯ นี้ควรจะได้มีความรู้อะไรบ้างนี้ ทางรัฐบาลจะไม่นำมาเสนอขอ
 ความเห็นชอบเสียก่อนหรือ เท่าที่รัฐบาลได้ลงมติและประกาศไปแล้วนั้น จะผูกมัด
 สภา ฯ นี้ด้วยหรือ ความหมายของถ้อยคำในกฎหมายนั้นมีความสำคัญเพียงใด และ
 สภา ฯ นี้ยังไม่มีความผูกมัดที่จะต้องใช้ตัวหนังสืออย่างใหม่เช่นนั้น

นายเคื่อน บุณนาค รัฐมนตรี : เรื่องการเปลี่ยนแปลงในตัวอักษรไทยใหม่นั้น

ฉันคิดว่า ถ้าหากว่าการเปลี่ยนแปลงนั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความหมายของถ้อยคำแล้ว
 มันก็ไม่มีผลกระทบต่อเรื่องถึงบทบัญญัติของกฎหมายแต่ประการใด เพราะเหตุว่า
 ในสมัยปัจจุบันนี้ ไม่ใช่กาตาหรือเวทียอย่างครั้งสมัยก่อน ซึ่งจะต้องมีตัวอักษรอย่างนั้น
 อย่างนี้ มิฉะนั้นจะลดความหลังไป เราไม่ได้อยู่ในสมัยนั้นแล้ว เราอยู่ในสมัยที่ใช้อพย
 คำเพื่อให้เขากัน เท่าที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น ในเรื่องความหมายนั้น ไม่มีการกระทบ
 กระทบถึงความหมายอย่างไรเลย จริงอยู่ การเขียนตัวสกลใหม่ั้น บางทีอาจจะ
 เกิดเข้าใจผิดกันได้ แต่โดยลักษณะที่กระทำมาแล้ว ความหมายคงเป็นไปอย่างเดิมทั้ง
 สิ้น เพราะฉะนั้น ในเรื่องนี้ เห็นว่าไม่มีเรื่องที่จะไปกระทบถึงตัวกฎหมายเลย

นายเชมชาติ บุญรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ท่านชี้แจงนั้น ก็ถูกตามที่ท่านชี้แจง
 แต่ความเห็นของฉันทังก็เห็นว่า ไม่มีอะไรผูกมัดสภา ฯ นี้และกรรมาธิการว่า จะใช้
 อย่างไร กรรมาธิการของสภา ฯ นี้ เราเองก็ทราบอยู่แล้วว่าเราพิจารณาอะไรโดย
 รอบคอบเพียงไร เคียงนี้เรายังไม่มีหลักไม่มีปทานุกรมอะไรเกิดขึ้นแล้วจะให้ถืออะไร
 เป็นความรอบคอบตัวมาทำเช่นนั้นหรือ ในชั้นนี้รัฐบาลจะเสนอกมาขอความเห็นชอบจาก
 สภา ฯ ไม่ได้หรือ เพราะภาษาหนังสือนี้เราก็ได้ใช้กันมานานแล้ว และเป็นภาษาของ
 ชาติ และสภาผู้แทนราษฎรก็เป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย ก็ถ้าเราจะมาขอมติจาก
 สภา ฯ เสียก่อนก็เท่ากับขอมติมหาชนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้เกิดข้อขัดข้อง
 ในชั้นกรรมาธิการแล้ว ทางรัฐบาลจะนำเรื่องที่แก้ไขใหม่นี้มาเสนอสภา ฯ นี้ ไม่ได้
 หรือ ฉันคิดว่าจะต้องเกิดปัญหาขึ้นแน่ ๆ ที่เดียว แม้แต่ตัวสกลการันต์เราก็ทำกันมาเม
 นาน และผมขอไปฉันทังก็คิดว่าจะทำกันเช่นนั้น

นายชิม วีระไวทยะ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ตามที่ท่านสมาชิกเสนอ ขอให้
 นำเรื่องการเปลี่ยนแปลงภาษาใหม่ที่เขาเสนอสภา ฯ นั้น ฉันทังเกรงว่าสภา ฯ นี้จะกลายเป็น
 เป็นสภาที่กษาไป อีกสักหน่อยคำรากทุกเล่มที่ออกใช้จะลงนามสภา ฯ นี้ การที่เรา
 เปลี่ยนแปลงภาษาหนังสือนั้นเป็นไปตามมตินิยม ถือว่า จะได้รับความเห็นชอบจากประ
 ชาชนหรือไม่ แต่ถาพิจารณาโดยถ่วงแล้ว แม้แต่คำว่า "ฉันทัง" ก็ใช้ในสภา ฯ นี้ ซึ่ง
 แสดงโดยปริยายแล้วว่า สภา ฯ นี้ก็เห็นชอบเป็นส่วนมาก เพราะฉะนั้น ฉันทังไม่เห็น
 สมควรเลย ที่กอย่างหนึ่ง สภา ฯ นี้ยอมไว้ในอิสระที่จะพิจารณาระเบียบแบบแผนของ-

ตนเอง เราอาจจะวางระเบียบว่า เราขึ้นตอนอย่างนั้น ๆ เราไม่เป็นคนนิยม ในเรื่อง
ตัวหนังสือนี้ก็เหมือนกัน เราไม่น่าจะมาเปลี่ยนสภา ฯ นี้ให้เป็นสภาศึกษาไปเสีย

นายเฉลา เกลลานนท์ (ตราด) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
อนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึกเข้ามายังสภา ฯ นั้น ในเรื่องการที่จะ
อนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าวนี้ ฉันไม่มีความขัดข้องประการใด แต่ในเรื่องนี้แต่เดิม
เคยมีปัญหามาสู่กรรมมาธิการครั้งหนึ่งแล้วว่า การที่รัฐบาลจะเสนอร่างพระราชบัญญัติ
อนุมัติพระราชกำหนดนั้น ควรจะต้องมีพระราชกำหนดคอย มาเพื่อให้สมาชิกตรวจ
พิจารณาดูได้ เพราะฉะนั้นสมาชิกก็ไม่มีโอกาสตรวจดูตัวบทพระราชกำหนดที่ออกไปแล้ว
นั้นจะมีประการใด ฉันข้องใจมาก

ประธานสภา ฯ : เวลานี้เป็นเวลาทับชั้น ทางสภา ฯ เคยแจ้งให้ท่านทราบ
มาบ้างแล้วว่า กระจายขาดแคลน และระเบียบวาระการประชุมก็ได้ออกไปให้ท่านหลาย
วันแล้ว ท่านก็มีโอกาสที่จะดูตัวพระราชกำหนดในสภา ฯ นี้ได้ เพราะฉะนั้นเท่าที่เลขา
ธิการทำไปนั้น ฉันเห็นว่าถูกแล้ว

นายเฉลา เกลลานนท์ (ตราด) : ความจริงในเวลานี้กระจายแพ่ง และอยู่
ในระหว่างทับชั้นคงที่ท่านประธานว่า แคววควรจะพิจารณาควว อะไรคววไม่ควรบ้าง
เพราะมีบางสิ่งบางอย่างที่เกยอนุมัติให้ผ่านไปได้ ในเรื่องนี้ไม่ควรที่จะประหยัดจนกระ
ทั่งไม่ให้รู้เรื่องอะไรเสียเลย

ประธานสภา ฯ : ในสมัยเก่าเคยเรียนท่านสมาชิกจริงว่า ควรจะให้มีตัวพระ
ราชกำหนดส่งไป แต่มาในภาวะทับชั้น บางทีไม่ได้ออกตัวร่างพระราชบัญญัติไปให้ท่านดูก็
มี ส่งแต่ระเบียบวาระไปเท่านั้น

นายอนุสรกรณ์ พรหมประกาย (นครพนม) : การที่ไม่มีสำเนาพระราชกำหนด
มาประกอบการพิจารณาคณะนี้ สมาชิกก็ไม่มีโอกาสพิจารณาพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่เสนอ
ขึ้นมาได้โดยละเอียดได้ เพราะฉะนั้นฉันเห็นว่าควรมีพระราชกำหนดนั้นประกอบด้วย

นายผล แสนสระคี (ขอนแก่น) : สำหรับฉันเองเห็นว่าตามที่สมาชิกของใจว่า
ควรมีให้มีพระราชกำหนดเสนอมาด้วยนั้น ความจริงฉันไม่เห็นชอบด้วยจากเหตุผลเท่า
ที่ท่านประธานได้ชี้แจงเมื่อก่อนแล้วว่า เราอยู่ในภาวะทับชั้น กระจายก็หายากเต็มที ถ้า

จะพูดถึงสิทธิที่สภา ฯ นี้มีอยู่ ก็มีว่าจะอนุมัติพระราชกำหนดนั้นหรือไม่เท่านั้น เราไม่มีสิทธิจะไปแก้ไขข้อความบางสิ่งบางอย่างซึ่งมีอยู่ในพระราชกำหนดนั้นได้ เพราะฉะนั้นเรามีหน้าที่พิจารณาเพียงว่า อนุมัติหรือไม่เท่านั้น การที่จะพิมพ์พระราชกำหนดเสนอมาคณะนั้น ฉันเห็นว่าไม่เป็นสิ่งจำเป็นในภาวะคับขันเช่นนี้ ฉะนั้นจึงขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่ารับหลักการ

พล.ต.พิชิต เกรียงศักดิ์พิชิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติเล็กน้อย ขอพิจารณารวดเดียว

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ขอให้เลขาธิการอ่าน เดี่ยวก่อน นายแก้ว วาอย่างไร

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิชิต) : ปัญหาในเรื่องคัวตงหนังสือที่ทุกคนเมื่อสักนี้ยังไม่แตกขาด ฉันขอประธานทราบว่าจะเอาอย่างไรแน

ประธานสภา ฯ : ที่จริงฉันไม่ได้ปิดอภิปราย มีสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอให้ปิดอภิปรายเองทางหาก และการเขียนนั้นก็ควรปฏิบัติตามสมัณนิยม ทานสมาชิกสภา ฯ ก็แต่งตัวตามสมัณนิยม เพราะฉะนั้นตัวอักษรก็ควรจะเป็นไปตามสมัณนิยมดีกว่า

เลขาธิการสภา ฯ :

เลขานุการสภา ฯ

ร่างพระราชบัญญัติ

อนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๐

พุทธศักราช ๒๔๕๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๐ พุทธศักราช ๒๔๕๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๐ พุทธศักราช ๒๔๕๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๐ พุทธศักราช ๒๔๕๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๒ เมื่อวันที่.....พุทธศักราช ๒๔.....

.....

.....

ประธานสภา ฯ ทมควาระที่ ๒ แล้วต่อไปขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรศยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมนี้
อนุมัติให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกใช้เป็นกฎหมายได้ ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดวินัยข้าราชการบำนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของ
รัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด

วินัยข้าราชการบำนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

เสนอพระราชกำหนดวินัยข้าราชการบำนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๕ เพื่อสภานิติ
บัญญัติตามมาตรา ๙๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เหตุผล

ตามที่ไดตราพระราชกำหนดวินัยข้าราชการบำนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ขึ้นใช้
บังคับเป็นกฎหมาย ก็เพื่อให้ข้าราชการบำนาญอยู่ในวินัยอันดีงามบางอย่าง และช่วย
เหลือราชการในกิจการใด ๆ อันทางราชการอาจมีความจำเป็นเรียกร้องให้กระทำ
เพื่อประโยชน์ของชาติ และในยามที่ประเทศอยู่ในภาวะสงครามอันอาจมีความจำเป็น
เช่นนั้นเกิดขึ้นได้ไม่ว่าในขณะหนึ่งขณะใด ซึ่งจะรอเปิดสมัยประชุมสามัญแห่งสภานิติ
บัญญัตินี้ก็จะไม่ทันกาล

ร่างพระราชบัญญัติ

อนุมัติพระราชกำหนดวินัยข้าราชการบ้านนาญ

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรอนุมัติพระราชกำหนดวินัยข้าราชการบ้านนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดวินัยข้าราชการบ้านนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดวินัยข้าราชการบ้านนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๒ เมื่อวันที่..... พุทธศักราช ๒๔.....

.....
.....

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดวินัยข้าราชการบ้านนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ในพระราชกำหนดวินัยข้าราชการ

บ้านนาญนั้น มีหลักการที่จะวางวินัยสำหรับข้าราชการบ้านนาญนั้น และรัฐบาลเห็นว่า ในขณะนั้นเป็นเวลาที่ฉุกเฉิน จะเรียกประชุมสภาฯ ให้ทันท่วงทีมิได้ จึงได้ออกเป็นพระราชกำหนดไป จึงจำเป็นต้องขออนุมัติพระราชกำหนดนั้น เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เรื่องวินัยข้าราชการบ้านนาญนี้ รัฐบาลเห็นว่า ในฐานะที่ประเทศอยู่ในภาวะสงครามอย่างปัจจุบันนี้ ควรจะให้ข้าราชการทุกท่านได้มีโอกาสที่จะช่วยเหลือให้ประเทศได้ดำเนินไปด้วยดี ข้าราชการที่ประจำการอยู่นั้น ก็มีวินัยที่จะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว แต่สำหรับข้าราชการบ้านนาญนั้น ยังหาไม่มีวินัยไม่ ควดยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องออกพระราชกำหนดวินัยข้าราชการบ้านนาญ ให้ข้าราชการบ้านนาญนั้น สนับสนุนการปกครองด้วยความบริสุทธิ์ใจ ให้ความซื่อสัตย์ ปฏิบัติตามลัทธินิยม ช่วยเหลือราชการ เมื่อราชการเรียกร้อง และถ้าหากฝ่าฝืน ก็มีบทลงโทษซึ่งมีอยู่ ๓ ประการ คือ ๑. ภาคทัณฑ์ ๒. คำพิพากษาโทษ และ ๓. ตักบ้านนาญไม่เกินร้อยละสิบ ไม่เกินสามเดือนในระยะสี่สัปดาห์เป็นข้อความในพระราชกำหนดซึ่งรัฐบาลขอเสนอเพื่ออนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าวนี้

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ความที่รัฐบาลแถลงว่า มีความประสงค์จะควบคุมวินัยข้าราชการบ้านนาญนั้น ก็ไม่ขอคัดค้านอะไร แต่อยากทราบว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะควบคุมข้าราชการบ้านนาญทุก ๆ ประเภทหรือไม่ ข้าราชการบ้านนาญประเภทอื่น ๆ นั้น รัฐบาลมีนโยบายอย่างไร

นายเดือน บุนนาค รัฐมนตรี : ทุกประเภท เพราะว่าในพระราชกำหนดนี้เอง มีความว่า ข้าราชการบ้านนาญหมายความว่า ข้าราชการไม่ว่าทหารหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งออกจากตำแหน่งหน้าที่ราชการและได้รับบ้านนาญ

ร.ท. ประจวบ มหาขันธ (อุดรธานี) : การที่รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนดวินัยข้าราชการบ้านนาญนั้น เคยชวนให้รับบำเหน็จแทนได้ ถ้าเขาได้รับบำเหน็จไปแล้วรัฐบาลจะควบคุมได้เพียงไร

นายเดือน บุนนาค รัฐมนตรี : สำหรับข้าราชการที่รับบำเหน็จ เป็นเงินก้อนนั้น ก็มีเพียงแต่ในเรื่องภาคทัณฑ์และคำพิพากษาโทษเท่านั้น เรื่องที่จะไปตักบ้านนาญนั้น เป็นไปไม่ได้ในตัว อย่างไรก็ตาม เรื่องบำเหน็จนี้ รัฐบาลก็พยายามคำริที่จะแก้ไข คือ หมายถึง

ความว่าลงโทษผู้ฝ่าฝืนที่ไม่ได้อยู่ในวินัยนั้นได้ แต่กฎหมายนี้จะได้เสนอเข้ามาภายหลัง
 ร.ท. ประจวบ มหาขันธ (อุตรธานี) : ตามที่รัฐบาลแถลงข่าวนั้น ฉันเห็นว่า
 ยังไม่สมควร เพราะเหตุว่าในต่างประเทศไม่มีใครเขาทำอย่างนี้เลย เพราะเงินบำ
 นานานั้นเป็นเงินสมนาคุณที่เขาได้ทำงานหนักเหนื่อยมาเป็นเวลาสมควรแล้ว ไม่ควร
 ที่จะมีการลงโทษกันอีก อันนี้ไม่ใช่ว่าฉันจะหลีกเลี่ยงอะไร ฉันก็อยู่ในประเภทนั้น
 เหมือนกัน แต่ไม่ใช่จะหลีกเลี่ยง แต่เพื่อให้เห็นความเป็นธรรมแก่สังคม คนที่เขาทำงาน
 หนักเหนื่อยมานานแล้ว ไม่ควรจะไปลงโทษเขา

นายเคื่อน มุณนาค รัฐมนตรี : อันที่จริงก็เป็นอย่างที่ว่า คือบำนาญให้ด้วย
 ความดีความชอบ แต่ไม่ควรลืมว่าราชการบำนาญ ถึงแม้ว่าจะออกไปแล้ว ก็ยังได้
 ชื่อว่าเป็นข้าราชการอยู่ และคนที่เขามารับราชการนั้น เขามารับใช้ชาติ ซึ่งเป็นของ
 ที่สูงและมีเกียรติ สมควรที่จะรักษาชื่อเสียงให้คงอยู่ตลอดไปไม่ใช่ชั่วขณะที่ประจำการ
 แล้วเป็นคนก็พอออกไปแล้วก็จะไปทำเสื่อมเสียชื่อเสียง และโทษนั้นก็หนักหนาอะไร
 คือข้าราชการพลเรือนก็ลงโทษถึงไล่ออก แต่นักไม่คิดตัด เพราะไล่ออกนั้นก็เท่ากับตัด
 บำนาญ มุ่งหมายแต่เพียงว่าเป็นการเตือนเท่านั้น รัฐบาลก็หวังว่า เรื่องนี้ไม่ได้มีการ
 ลงโทษทัณฑ์อะไรมากนัก เพียงแต่ให้สั่งขอร้องเท่านั้น

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉันขอให้ประชุมลง
 มติ ยุติเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอให้ไปรคยกันมือขึ้น

มีสมาชิกรายมือพร้อมเพรียงกันเป็นเอกฉันท์

นายเคื่อน มุณนาค รัฐมนตรี : พระราชกำหนดนี้ก็ได้ประกาศมานานแล้วร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ก็ไปไปตามแบบ เพราะฉะนั้น ขอให้สภา ฯ พิจารณารวดเร็ว

ประธานสภา ฯ : ทางรัฐบาลขอให้พิจารณารวดเร็ว เมื่อไม่มีผู้ใดมีความ
 เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภา ฯ :

ร่างพระราชบัญญัติ
อนุมัติพระราชกำหนดวินัยข้าราชการบำนาญ
พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรอนุมัติพระราชกำหนดวินัยข้าราชการบำ
นาญ พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด
วินัยข้าราชการบำนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดวินัยข้าราชการ
บำนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๒
เมื่อวันที่.....พุทธศักราช ๒๔.....

.....
.....

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม (นนทบุรี) : ขออนุญาตในวรรค ๒ ที่ว่า รัฐ
ธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คำว่า "รัฐ" ขอเติมตัว "ช" คำว่า "รัฐ" นี้แปล
ความหมายไม่ออก

นายเชมชาติ บุญรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ฉันทเห็นแล้วเบื้องต้นว่า จะต้องเกิดเรื่อง ฉันทขอเสนอว่า ตัวอักษรนั้นขอให้ปล่อยไปตามเรื่องก่อน เราไม่มีหลักอะไรพิจารณา แล้วแต่จะเขียนไว้อย่างไร ปล่อยไปก่อนดีกว่าจะมาโต้เถียงกันคนละคำสองคำ.....

ประธานสภาฯ : ก็ไม่มีใครสนับสนุนนี้ท่าน คำเสนอก็ตกไปแล้ว หมทวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้สมควรที่จะออกใช้ เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรคยยกมือขึ้น

มีสมาชิกรายมือเป็นเอกฉันท์

ประธานสภาฯ : พรอมเพรียงกัน เป็นอันว่าอนุมัติให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พุทธศักราช ๒๔๘๔ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการ เสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พุทธศักราช ๒๔๘๔

พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

เสนอพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พุทธศักราช ๒๔๘๔ พุทธศักราช ๒๔๘๕ เพื่อสถาปนาแผนราชฎรอนุมัติ ตามมาตรา ๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เหตุผล

ตามที่ใคตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พุทธศักราช ๒๔๘๔ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ขึ้นใช้บังคับเป็นกฎหมาย ก็เพื่อให้

ราชการบริหารดำเนินไปเหมาะสมกับความต้องการของประเทศในยามคับขัน ทั้งนี้
เป็นความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่เศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ ซึ่งจะรอเปิดสมัย
ประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรนี้จะไม่ทันกาล

ร่างพระราชบัญญัติ

โอนมติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พุทธศักราช ๒๔๘๔

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนมติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระ
ราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พุทธศักราช ๒๔๘๔ พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนมติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พุทธศักราช ๒๔๘๔ พุทธศักราช
๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาลงมติโอนมติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พุทธศักราช ๒๔๘๔ พุทธศักราช ๒๔๘๕
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๒ เมื่อวันที่
พุทธศักราช ๒๔.....

.....

.....

นายเคื่อน บุณนาค รัฐมนตรี : **รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พุทธศักราช ๒๔๘๔ พุทธศักราช ๒๔๘๕** ขอความในเรื่องนี้ก็คือว่า รัฐบาลได้พิจารณาเห็นเป็นความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม โดยการยุบกระทรวงการเศรษฐกิจและแบ่งแยกเป็นกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงอุตสาหกรรมเป็น ๒ กระทรวง ในการที่รัฐบาลได้พิจารณาคั้งนี้ ก็เนื่องจากได้เห็นว่ากิจการต่าง ๆ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้แสดงความจำเป็นของประเทศที่จะต้องปรับปรุงงานทั้งในคานงานอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรมให้เข้มแข็ง และสามารถที่จะพึ่งตัวเราเองได้อย่างมากที่สุด เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว การที่จะให้กิจการรวมอยู่ในที่อื่นเดียวกัน คือในกระทรวงการเศรษฐกิจนั้น อาจจะทำให้การปฏิบัติงานไม่ได้อผลสมประสงค์และโครงการในเรื่องการที่จะจัดงานอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมนั้น รัฐบาลประสงค์จะทำกันเป็นการใหญ่ คั้งที่จะเห็นได้จากการจัดตั้งคณะกรรมการจัดคานงานอุตสาหกรรม และคณะกรรมการอื่นอีกมากหลาย คั้งที่ทราบกันอยู่แล้วนั้น เนื่องจากเหตุนี้ รัฐบาลจึงเห็นว่า ควรจะมีกระทรวงชั้นใหม่อีก ๒ กระทรวง คือกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงพาณิชย์ ใหม่หน้าทีในการเรื่องงานอุตสาหกรรมและงานพาณิชย์ของประเทศ เพื่อให้สามารถคานการไปได้สมกับสถานการณ์เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ค้วยเหตุนี้ จึงได้ออกเป็นพระราชกำหนดคั้งนี้ เพราะเหตุว่าจะเรียกประชุมสภา ฯ ให้ทันทวงทีมิได้ ค้วยเวลาไม่อันวยให้เรารอต่อไป เพราะเรื่องน้ต้องการความรวดเร็วเป็นใหญ่ จึงได้ออกเป็นพระราชกำหนดคั้งนี้ เพราะฉะนั้น รัฐบาลจึงขอเสนอเป็นพระราชบัญญัติเพื่ออนุมัติพระราชกำหนด ตามความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๒

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ฉันขอประทานกราบเรียนว่าไม่อยากจะเห็นค้วย คือว่า ในสมัยประชุมที่แล้วมา คือไปตั้งกระทรวงการเศรษฐกิจชั้นในครั้งนั้น ก็ได้มาแถลงขอความเห็นชอบจากสภา ฯ ว่าสถานการณ์เป็นอย่างนั้นอย่างนี้เท่าที่ปรากฏในรายงานการประชุมแล้ววา จะต้องจัดรูปอย่างนั้นอย่างนี้จึงจะเหมาะสม จึงจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญไปตามความมุ่งหมายของรัฐบาล สภา ฯ นี้

ก็ไม่ขัดข้อง มอบให้ตามความประสงค์ของรัฐบาลไป ยังไม่ทันที่มากน้อย คือยังไม่ถึง
 ระยะเวลาปี ครั้นสภาฯ บิดแล้ว ก็ไปประชุมใหม่อีก คือออกกฎหมายตามที่รัฐบาลแถลง
 ว่า กระทรวงการเศรษฐกิจนั้นไม่เหมาะสมเสียอีกแล้ว จะต้องแยกเป็นกระทรวง
 พาณิชยและอุตสาหกรรมขึ้นใหม่ จึงจะเหมาะสมกับภาวะของประเทศ คำว่าภาวะของ
 ประเทศนี้ ก็เป็นคำที่สามารถจะพูดกันได้ทุก ๆ กรณี คือว่ากรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม
 เราก็คงสามารถจะนำคำพูดนี้มาพูดได้ว่า ให้เหมาะสมกับภาวะของบ้านเมืองเหมาะสม
 กับภาวะของประเทศ ฉะนั้นรู้สึกวาทันเพื่อนมากในเรื่องภาวะของประเทศเช่นนี้ ทุก ๆ
 คราวฉันก็ได้เรียนอย่างนี้ทุกที ฉะนั้นรู้สึกว่าเราได้อ่านกฎหมายไปแล้ว ยังไม่ได้ดำเนิน
 การไปประการใดเลย ก็ไปทำกันใหม่อีก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นโยบายของรัฐบาลไม่
 แน่นนอนเป็นหลักการลงไปได้ เรายังมีหน้าที่จะต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขอยู่เรื่อย ๆ ไป
 เช่นนี้ ก็ไม่มีอะไร คือเราจัดการภายในกันอยู่นั่นเองในระยะเวลา ๔ ปีนี้ เพราะ
 ฉะนั้นงานที่จะก้าวออกไปภายนอกที่จะเป็นประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับผลจากการงาน
 ที่รัฐบาลทำไปนั้น ก็ยอมจะไม่ได้ เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่า ร่างโครงการอันชาติ
 หนึ่งตัวระยะเวลาเพียง ๔ เดือนยังไม่ทันใดจะจัดแจงอะไรก็เปลี่ยนแปลงใหม่อีกรัฐบาล
 แผลงใจเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะของประเทศนั้น ภาวะของประเทศในเวลานี้ เป็นที่
 ทราบดีแล้วว่า อยู่ในสถานสงคราม ฉันทไม่เถียง ฉันทยินดี และพอใจที่สนับสนุนให้
 รัฐบาลดำเนินงานไปและนำชาติให้ลงสู่ความรุ่งเรืองทุกประการ แต่ฉันไม่พอใจ
 ในเรื่องเปลี่ยนแปลง ๆ คือเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนแปลงอยู่เช่นนี้แล้ว งานนั้นยอมดำเนินให้
 เกิดผลภายนอกไม่ได้ ฉันทได้ก็ทำงานในบ้านเรายังจัดไม่เสร็จ แลงานนอกบ้านเราจะ
 ให้ผลได้อย่างไรได้ เพราะฉะนั้นการที่มาจัดตั้งกระทรวงใหม่ตั้งการใหม่ ปรับปรุงตัว
 ผู้ทำงานใหม่ คนที่ทำงานใหม่นั้น จะต้องดูงานไปไม่น้อยกว่า ๑ ปี จึงจะเกิดผล
 เพราะฉะนั้นผลที่จะเกิดได้อย่างไร ฉันทมองไม่เห็นเลยวาระราษฎรซึ่งได้รับความคับแค้น
 อยู่ในเวลานี้ จะโดยผลโดยเร็ว คือฉันยอมรับว่า ความมุ่งหมายของรัฐบาลนั้นมีร้อย
 เปอร์เซ็นต์เต็มที่จะนำราษฎรไปสู่ความเจริญความสุขสมบูรณ์ แต่การทำเช่นนี้ถึงแม้ว่า
 จะมีเจตนาดีก็ตาม ผลที่จะได้รับแก่ประชาชนจะไม่ได้สมความมุ่งหมาย เพราะเหตุว่า
 มันแต่จัดกันอยู่นั่นเอง ประเดี๋ยวก็เปลี่ยนแปลง ก็มันว่รอกันอยู่ราษฎรก็แยกแ่เท่านั้นในเวลา

นี่ก็ทราบกันอยู่แล้วว่า บ้านเมืองเราอยู่ในสภาวะคับขันเพียงใด น้ำตาลทรายก็ไม่มีกิน ไบโอดีไฟ ก็ไม่มีจะใช้ ทางอยุธยากรมเองส่งไฟในบ้านกันตลอดวัน เวลานั้นน้ำท่วมก็ ต้องยกกองไปขึ้นมาบนเรือน ไฟขึ้นจะไหมบ้านตายแล้ว ยังไม่รู้ว่า ต่อไปจะเป็นอย่างไร ราษฎรก็มีใจอย่างเดียวกับรัฐบาลแต่ไม่ทราบความมุ่งหมายของรัฐบาลว่า จะเอา อย่างไรให้แน่นงัดที่ ในระยะเวลาที่ฉันเข้ามาเป็นผู้แทนอยู่ ๔ ปีฉันเห็นปรับปรุงกัน น้อยจริง ปรับปรุงแล้วปรับปรุงอีกเรื่อย ๆ มีวโรกาสปรับปรุงกันอยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นฉันขอเรียนฝากขอตั้งเกณฑ์ว่า ขอให้เอาให้แน่นงัดที่ว่า จะเอาอย่างไร ไม่ใช่พอลง มติไปแล้วก็ปรึกษากันเปลี่ยนใหม่อีก เปลี่ยนใหม่เปลี่ยนอะไรใหม่ เช่นนี้ลำบากลำบาก กันเหลือเกิน จะให้ราษฎรไปคิดทำอะไรได้อย่างไรกัน ก็มิวโรปรับปรุงกันอยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นในการปรับปรุงนี้ ฉันขอความกรุณารัฐบาลว่า ขอให้แน่นงัดที่ จะขอ อนุญาตอย่างยิ่ง

นายเขียน ศรีสุพรรณดิษฐ์ (ชุมพร) : ร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอสนับสนุนว่าเป็น ของดียิ่ง เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในภาวะคับขัน ฝ่ายค้านไปให้เหตุผลว่า ในภาวะ คับขันราษฎรไม่อยากไม่ควรแก้ไขนั้น เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้แหละจะเป็นการ แก้ไขความเดือดร้อนของราษฎรได้ กล่าวคือ **กระทรวงอุตสาหกรรมจะได้มุ่งหน้าส่งเสริมไปในทางอุตสาหกรรมเพื่อเป็นมูลฐานในการสร้างชาติอย่างยิ่งกระทรวงพาณิชย์ ก็จะได้ส่งเสริมในค่านพาณิชย์เพื่อให้การพาณิชย์ของชาติรุ่งโรจน์ขึ้น** ในเวลาสถานการณ์คับขันเช่นนี้ จริงอยู่การที่แก้ไขบ่อย ๆ นั้น เห็นว่าเป็นของดี เพราะสิ่งทั้งหลาย เรียกว่าเป็นอนิจจัง ใครเลยจะวางมาตรฐานว่าสิ่งนั้นจะทำอย่างนั้นแน่นอน ไม่มีเสียใน โลกนี้ การแก้ไขบ่อย ๆ นี้เป็นความคิดอันสูงของรัฐบาลที่มองกาลไกล **เพื่อจะสร้างชาติใหม่บรรลุความเจริญและเพื่อแก้ทุกข์ของราษฎร** เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้จะ เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นขอสนับสนุนในการรับหลักการแห่งร่างพระราช บัญญัติฉบับนี้

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิิจิตร) : ก่อนอื่น ฉันขอบูชาเจตนาดีของรัฐบาล เป็นอย่างยิ่งในอันที่จะช่วยแก้ไขความทุกข์ยากเดือดร้อนของราษฎรอันเกี่ยวกับการค้า และเครื่องใช้ไม่สอยต่าง ๆ เทาที่ผูกกันอยู่ในขณะนี้ แก้วเมื่อได้มาพิจารณาแล้ว ฉันเห็น

ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่กำลังขาดแคลนกันอยู่ในเวลานี้ วัตถุประสงค์ของใช้สอยที่ขาดอยู่เวลานี้ หาก
 ใดเนื่องมาจากเราไม่คิดถึงกระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงอุตสาหกรรมไม่ความจริงที่
 เราขาด เพราะการคมนาคมของโลกไม่เป็นปกติต่างหาก การเดินเรือไม่สะดวกเป็น
 ปกติเหมือนเมื่อก่อน ไม่ซัดไฟที่ขาดไม่ใครขาดเพราะไม่คิดถึงกระทรวงทั้งสองนี้ และ
 เมื่อตั้งกระทรวงขึ้นแล้ว วัตถุประสงค์เดิมต่าง ๆ เหล่านี้จะมาได้อย่างไร ฉันสงสัยมากกว่า
 กระทรวงทั้งสองที่ตั้งขึ้นนี้จะบันดาลให้เรือต่าง ๆ ที่เดินเป็นปกติก่อนสงครามนั้น กลับ
 เดินเป็นปกติอีกหรือไม่ เมื่อเป็นเช่นนี้วัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่เราบริโภคนักต้องขาดอยู่อย่างนี้กระทรวง
 พาณิชย์และกระทรวงอุตสาหกรรมจะไปบันดาลใครหรือ ฉันเห็นว่า การที่รัฐบาลแก้ไข
 ไขไปในรูปนี้ แก้ไขในทำนองที่วางยาพิษ คือโรยยาอย่างหนึ่งแล้ววางยาอีกอย่างหนึ่ง ฉัน
 เห็นว่าไม่เป็นการเหมาะสม จึงเห็นว่าไม่ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนหน้าที่
 พระราชกำหนดฉบับนี้

นายเสกส เจตสมมา (ระยอง) : ฉันขอเสนอให้ลงมติ

พ.ศ. ชม จันทราภัย นายชิม วีระไวทยะ รมรอง

ประธานสภา ฯ : ฉันขอให้ประชุมวันนี้จฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่ารับหลักการ

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว เพราะ
 เหตุว่า พระราชกำหนดฉบับนี้ได้ออกมานานแล้ว

ประธานสภา ฯ : ทางรัฐบาลเสนอให้พิจารณารวดเดียว เมื่อไม่มีใครมีความ
 เห็นเป็นอย่างอื่น ถ้าวาทิประชุมอนุมัติ ขอให้เลขาธิการอ่านในวาระที่ ๒

เลขาธิการสภา ฯ :

ร่างพระราชบัญญัติ

อนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พุทธศักราช ๒๔๘๔

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระ
ราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พุทธศักราช ๒๔๘๔ พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พุทธศักราช ๒๔๘๔ พุทธศักราช
๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาลงมติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พุทธศักราช ๒๔๘๔ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๖ เมื่อวันที่.....
พุทธศักราช ๒๔.....

.....
.....

ประธานสภา ฯ หมุดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นวาระร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรคยมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้พระราชบัญญัตินี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรมซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรม ซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่

พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

เสนอพระราชกำหนดโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรมซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๘๕ เพื่อสถาปนาฐานะราชฎอนุมัติ ตามมาตรา ๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เหตุผล

ตามที่ใ้ตราพระราชกำหนดโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรม ซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ขึ้นใช้บังคับเป็นกฎหมาย ก็เพราะเหตุที่ใ้มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง-กรม พุทธศักราช ๒๔๘๔ พุทธศักราช ๒๔๘๕ จึงจำเป็นต้องมีการโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรม ซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่นั้น ซึ่งจะรอเปิดสมัยประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรนี้ ก็จะไม่ทันกาล

ร่างพระราชบัญญัติ

อนุมัติพระราชกำหนดโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับ
ราชการของกระทรวงหรือกรมซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรอนุมัติพระราชกำหนดโอนอำนาจและ
หน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรม ซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช
๒๔๘๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด
โอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรมซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่
พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาลงมติอนุมัติพระราชกำหนดโอนอำนาจ
และหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรม ซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธ
ศักราช ๒๔๘๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๒ เมื่อวันที่.....

..... พุทธศักราช ๒๔.....

.....
.....

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระ
ราชกำหนดโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการ ของกระทรวงหรือกรม ซึ่งได้มีการ
ปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ทั้งนี้ พระราชกำหนดฉบับนี้ก็ได้ออกไปเนื่องจากได้มี
การออกพระราชกำหนดอื่นไป คือได้มีการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมใหม่อำนาจ
และหน้าที่ของกรมบางกรมบางกระทรวงก็ต้องมีการโอนไปเพื่อให้เป็นไปตามพระราช
กำหนดใหม่ เหตุผลก็กล่าวมาแล้วในการเสนอพระราชกำหนดอื่นนั้น เพราะฉะนั้น
หวังว่าสภา ฯ คงจะรับหลักการพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ขอให้ประชุมวินิจฉัย
ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ -ขอได้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นเอกฉันท์

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการ

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : เมื่อสภา ฯ รับหลักการพระราชบัญญัติ
พระราชกำหนดที่แล้วมาแล้ว อันนี้ก็เป็นอันเสร็จ ขอเสนอให้พิจารณาว่าควร
พิจารณา

ประธานสภา ฯ : รัฐบาลขอเสนอพิจารณาว่าควรพิจารณา เมื่อไม่มีผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ขอให้เลขาธิการอ่านในวาระที่ ๒

เลขาธิการสภา ฯ :

ร่างพระราชบัญญัติ

อนุมัติพระราชกำหนดโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับ
ราชการของกระทรวงหรือกรมซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่
พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรอนุมัติพระราชกำหนดโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรม ซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรม ซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรม ซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๒ เมื่อวันที่..... พุทธศักราช ๒๔.....

.....

ประธานสภา ฯ หม่อมราชวงศ์ ๒ แล้ว คือไปขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นวาระร่างพระราชบัญญัตินี้ ควรออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรคยยกมือขึ้น มีสมาชิยกยกมือเป็นเอกฉันท์

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้ออกพระราชบัญญัตินี้ ให้บังคับเป็นกฎหมายได้ ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

พล.ท. มังกร พงษ์โยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง..... พุทธศักราช ๒๔๘๕

ทั้งนี้โดยมีหลักการเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรอนุมัติ ตามมาตรา ๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย โดยเหตุผลที่ว่า ตามที่โครงการพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง
พุทธศักราช ๒๕๔๕. ขึ้นใช้บังคับเป็นกฎหมาย เพื่อความวัฒนาถาวรของประเทศไปแล้ว
นั้น โดยที่เรื่องนี้ โดยที่เรื่องนี้มีความจำเป็นที่เจ้าหน้าที่จะต้องรีบลงมือดำเนินการ
โดยเร่งด่วน เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่
ที่อยู่ในภาวะสงครามเช่นนี้ ซึ่งจะรอเปิดสมัยประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนจะไม่ทันกาล

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนมติพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง

พุทธศักราช ๒๕๔๕

หลักการ

เสนอร่างพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง พุทธศักราช ๒๕๔๕ ขึ้นใช้บังคับ
เป็นกฎหมายเพื่อความวัฒนาถาวรของประเทศไปแล้วนั้น โดยที่เรื่องนี้ มีความจำเป็น
ที่เจ้าหน้าที่จะต้องรีบลงมือดำเนินการโดยเร่งด่วน เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์
ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่อยู่ในภาวะสงครามเช่นนี้ ซึ่งจะรอเปิดสมัย
ประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรนี้ก็จะไม่ทันกาล

ร่างพระราชบัญญัติ

โอนมติพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง

พุทธศักราช ๒๕๔๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรอนุมัติพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๒ เมื่อวันที่ พุทธศักราช ๒๔.....

.....
.....

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ทั้งนี้โดยมีหลักการเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรอนุมัติตามมาตรา ๘๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเหตุที่ว่า ตามที่โคตรราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ขึ้นใช้นั้นยังเป็นกฎหมายเพื่อความวิวัฒนาการของประเทศไปแล้วนั้น โดยที่เรื่องนี้มีควมจำเป็นที่เจ้าหน้าที่จะต้องรีบลงมือดำเนินการโดยเร่งด่วนเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในขณะนี้อยู่ในภาวะสงครามเช่นนี้ ซึ่งจะรอเปิดสมัยประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรนี้ก็จะไม่ทันกาลเพราะฉะนั้นจึงขอเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรรับหลักการไว้เป็นพระราชบัญญัติต่อไป

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ มาสู่สภาผู้แทนราษฎรนี้ โดย

ความเห็นของฉัน ฉันมีข้อข้องใจที่จะต้องเรียนชี้แจงเสียก่อนที่จะไม่รับหลักการ ใน
 ประการ ๑ ฉันขอพูดถึงเรื่องที่ผ่านมาแล้วควย คือ การอนุมัติพระราชกำหนดที่ผ่าน
 มาแล้ว โดยมากเราจะเห็นร่างพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามาในวันนี้เกี่ยวกับมาตรา ๕๒
 ของรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านสมาชิกจะไต่เบ็ดคุรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๒ ซึ่งมีอยู่ ๒ พรรค
 ตลอดเวลาที่เรามาประชุมกันนี้ ฉันคิดว่าพรรค ๒ แห่งมาตรา ๕๒ ไม่ได้ ถูกบัญญัติอย่าง
 เกรงครัต ฉันขอแสดงความเสียใจอย่างยิ่งที่สภา ฯ นี้ ไม่ได้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๕๒ พรรค ๒ ในเบื้องต้นขอความในพรรคตนมาตรา ๕๒ บัญญัติไว้ชัดเจน
 เหลือเกินว่า ในการเสนอพระราชบัญญัติเพื่ออนุมัติพระราชกำหนดนั้น จำเป็นจะต้อง
 เสนอพระราชกำหนดเข้ามาควย ดังที่ฉันจะอ่านกรายเรียนตั้งนี้ พรรค ๒ แห่งรัฐ
 ธรรมนูญมาตรา ๕๒ ว่าดังนี้ "ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อไป ท่านให้นำพระ
 ราชกำหนดนั้นเสนอต่อสภาเพื่ออนุมัติ" มีข้อความชัดเจนว่า จำเป็นต้องนำพระราชกั
 หนดเสนอต่อสภา ฯ เพื่ออนุมัติ แต่ตลอดเวลานี้ เราก็ดูไม่ได้เห็นพระราชกำหนดเสนอ
 ต่อสภาผู้แทนราษฎรเลย ความจริงเรื่องนี้ ได้มีการถกเถียงกันแล้วครั้งหนึ่ง ซึ่งท่าน
 ประธานสภาผู้แทนราษฎรก็รับว่าขอมานไปครั้งหนึ่งก่อน คราวหน้าจึงจะเสนอเข้ามา
 แต่มาราวนี้ ท่านประธานก็อ้างอีกว่า เพราะกระดาศขาดแคลน และเพื่อประหยัด
 กระดาศในเรื่องนี้ ฉันขอให้พิจารณาว่า ในการที่เราจะนำตัวพระราชกำหนด เสนอ
 เข้ามากับในการที่เราจะละเมิดบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๒ พรรค ๒ นั้น จะ
 เอาช่างไหนส่วนตัวฉันที่นั่งฟังอยู่นี้เห็นว่า เมื่อเราขาดควยควยเสียควยน้ำพริก
 เพราะฉะนั้นเราอย่าละเมิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๒ นั้นเลย ฉันขอเรียนท่านประธาน
 ไวควย สมาชิกควย และโดยเฉพาอย่างยิ่ง รัฐบาลผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติควย
 ที่นี้ปัญหาต่อไปเกี่ยวกับพระราชบัญญัติขออนุมัติพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวงนี้ โดย
 เฉพาฉันยังไม่รู้สึกเห็นความจำเป็นอย่างไร ที่จะต้องถือการจัดสร้างนครหลวงนี้เป็น
 การรูดเงินที่จะต้องจัดสร้างเป็นการควนโดยไม่ตองนำเขาสู่สภา ฯ กอนออกเป็นพระ
 ราชกำหนดในการที่ตีควมอย่างเป็นการรูดเงิน การจัดสร้างนครหลวงเป็นการรูด
 เงินเพียงใด อาจจะมีปัญหาโต้เถียงกันเป็นอันมาก อาจจะมีหลักการต่าง ๆ อย่างที่
 ฉันทราบจากหนังสือพิมพ์ว่า มีอยู่ ๕ ประการ ที่จะตองจัดสร้างนครหลวงใหม่นั้นก็ได้

เร่งรัดจัดสร้างอะไรเป็นหลักฐานมากนัก อนึ่งการจักสร้างนครหลวงนี้ ก็สมควรจะฟังเสียงมหาชน เฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า สมควรจักสร้างนครหลวงใหม่หรือไม่เพียงใด ฉันเห็นว่าการจักสร้างนครหลวงใหม่นี้ถึงแม้ว่า จำเป็นจะต้องจัดสร้าง ฉันไม่เห็นควายในข้อที่ว่า เป็นการฉกเงิน ฉันคิดว่าฉันเองก็ไม่ขัดข้องเหมือนกันที่จะจักสร้างนครหลวงขึ้นใหม่ แต่ขัดข้องที่เห็นว่าไม่ควรจะออกเป็นพระราชกำหนด แต่ควรจะเป็นร่างพระราชบัญญัติเสนอสภา ฯ เสียก่อน อีกประการหนึ่ง ฉันขอกราบเรียนว่า เมื่อเรารับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ต้องผูกพันควาย การรับหลักการงบประมาณและผูกพันในรายละเอียดงบประมาณเกี่ยวกับการสร้างนครหลวงใหม่ ที่ปัญหาต่อไปก็ลงควายงบประมาณแผ่นดิน ถ้าเราตั้งขอผูกพันสภา ฯ นี้ว่า จะต้องรับรายละเอียดหรือรายการที่จะก่อสร้างนครหลวงขึ้นใหม่แล้ว ปัญหาว่า เราจะมีเงินเพียงพอหรือไม่ ทุก ๆ ท่านที่นั่งอยู่ในที่นี้ ฉันคิดว่าสถานการณ์การเงินของเราไม่คอยคืบคั้น ทั้ง ๆ ที่เราถูกเงินมาได้ ๒๐๐ ล้านเยนแล้ว ก็เอามาเป็นทุนสำรองซึ่งเราก็เป็นหนี้เขายูนิอันเอง เขาดักมันจะว่าถูกเงินมาสร้างบ้าน เพราะฉะนั้น ฉันเห็นว่า มีข้อที่จะต้องคำนึงอยู่เป็นอันมาก ที่นี้ถ้าหากว่างงบประมาณไม่พอ จำเป็นจะต้องแก้ไขภาษีอากรของราษฎร ราษฎรจะถูกบีบคั้นในเรื่องภาษีอากรหนักขึ้น ราษฎรมีฐานะลำบาก เมื่อการครองชีพไม่สมบูรณ์อย่างทุกวันนี้แล้ว ยิ่งจะถูกบีบคั้นเอาเงินมาสร้างนครหลวงซึ่งจำเป็นอย่างไรเพียงไรนั้น ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคิดว่า ขอให้คิดสักหน่อยว่า นครหลวงปัจจุบันซึ่งเราจัดสร้างขึ้นควายเงินไม่ใช่น้อย ที่ที่เราสร้างไว้เสร็จแล้วใหม่ไม่ใช่น้อย ซึ่งจะต้องเก็บจากเงินภาษีอากรของราษฎร ท่านจะเห็นควรหรือไม่เพียงใด ฉันขอกราบเรียนแค่นี้ เพียงเท่านี้ ฉันเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ

ประธานสภา ฯ : ตามที่ท่านสมาชิกทักท้วงว่า ในการที่สภาผู้แทนราษฎรไม่เสนอพระราชกำหนด เป็นการผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๒ นั้นแล้ว และสภา ฯ นี้ก็มีพระราชกำหนดหลายฉบับที่พิมพ์เป็นราชกิจจานุเบกษาอยู่ แต่ที่ไม่ได้ส่งมาให้ท่านนั้น ก็เพราะมติของที่ประชุมนี้เองขอให้ประธานสภา ฯ และเจ้าหน้าที่กะเหม็ดกะแหม่ จึงได้ไม่ส่งไปให้ ไม่ใช่ไม่มี ทางรัฐบาลก็ส่งมาให้และทางสภา ฯ ก็เตรียมพร้อมที่จะให้ท่านมีโอกาสได้ดู และเรื่องนี้ ท่านก็ได้ดูแล้วในราชกิจจานุเบกษา ท่านจึงได้แสดง

เห็นได้อย่างกว้างขวาง เพราะฉะนั้นจึงขอแจ้งให้ทราบว่า เจาหน้าที่ไม่ใคร่ทำผิด และเรื่องระเบียบวาระก็เหมือนกัน ถ้าไม่จำเป็นก็จะไม่ส่งไปให้ ตามปกติก็ส่งไปให้ แต่อาจเห็นว่าเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ไม่ส่งไปให้ ใครจะมีความเห็นสนับสนุน

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) ในการที่รัฐบาลเสนอพระราชกำหนด กล่าวโดยเฉพาะถือเรื่องสร้างนครหลวงใหม่ ฉันเห็นว่าสภา ฯ เรามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะพึงรับเอาไว้อย่างดี เหตุผลในการที่เราจะพึงรับเอาพระราชกำหนดฉบับนี้หรือฉบับที่ส่งมาแล้วคงที่รับกันอยู่นั้นมีอยู่ดังนี้ คือปัญหาเฉพาะหน้าเราไม่เคยมอบอำนาจให้คณะรัฐบาลนี้ปฏิบัติกิจการเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ กล่าวคือโดยเฉพาะ คือให้ประโยชน์เกิดขึ้นกับราษฎรทั่วทั้งประเทศ เราก็ก่อนมอบอำนาจให้ท่านทำแล้ว นี่เป็นหลักฐานหนึ่ง ซึ่งเรียกว่าเราไม่มีทางที่จะคัดค้านได้ เพราะเราได้ให้อำนาจคณะรัฐบาลนี้กระทำไปแล้ว นี่เป็นประการที่หนึ่ง ประการที่ ๒ ว่า โดยวิถีทางแห่งรัฐธรรมนูญซึ่งรัฐบาลจะรักษารัฐธรรมนูญให้ยืนยงคงอยู่นั้นย่อมมีหลายวิธีที่จะรักษารัฐธรรมนูญให้ยืนยงคงอยู่ฟ้าและดิน เพราะฉะนั้น การที่รัฐบาลจะสร้างนครหลวงนี้เป็นนโยบายอันหนึ่งซึ่งเป็นนโยบายที่ฉันเข้าใจว่าเป็นนโยบายอันลึกลับ อันจะเป็นผลปรากฏแก่ประชาชนเท่าที่ใคร่ในกาลข้างหน้า นั่นคือนโยบายการเมืองนั้น เราจะชี้แจงให้หมดไปยิ่งกว่าที่รัฐบาลแถลงมานั้นหาได้ไม่ เช่นรัฐบาลแถลงการณ์ว่า เสนอพระราชกำหนดเพื่อสร้างนครหลวงมีเหตุผลโดยย่อ ๆ ว่า ตามที่ใดตราพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ขึ้นไว้บังคับเป็นกฎหมาย เพื่อความวัฒนาถาวรของประเทศไปแล้วนั้น โดยที่เรื่องนี้ มีความจำเป็นที่เจาหน้าที่จะต้องรับลงมือทำ คำเนั้นการโดยเร่งด่วนเพื่อให้เหมาะสมควรกับสถานการณ์ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในขณะที่อยู่ในภาวะสงครามเช่นนี้ หลักการโดยย่อ ๆ ซึ่งเป็นหลักสำคัญของผู้ซึ่งบริหารราชการอยู่ คือคณะรัฐบาลปัจจุบันนี้แถลงมา นับว่าเหมาะควยความเป็นไปของโลก ซึ่งโลกของเราในกาลบัดนี้ ซึ่งฉันเรียกว่าอยู่ในสมัยกลียุค คราวนี้ในบัดนี้คณะรัฐบาลของเราซึ่งมีท่านจอมพลเป็นหัวหน้า จำเป็นอย่างยิ่งที่จะดำเนินนโยบายวางแต่หลักการนั้น ๆ เพื่อให้วิญญูชนหรือลารยะชนซึ่งมีสัญญาอันสูงส่งรู้เท่านั้น ถ้าจะแจ้ง ๔ เบี้ยวไปแล้ว ย่อมจะเป็นภัยร้ายแก่ชาติ เพราะฉะนั้นฉันคิดว่าสภา ฯ นี้ ควรจะรับเอา

ไว้ ความจริงที่เกี่ยวควยแนวการเมืองมยอ ๆ เทาน การที่เราจะรับหลักการไว้นั้น เป็นการสมแล้ว เพราะฉะนั้นฉันขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) จะลงมติก็ไม่ขัดของอะไร แต่
อยากจะเรียนตามท่านรัฐมนตรีสักหน่อย

ประธานสภา ฯ ไม่ใช่ ต้องขอเปิดอภิปรายเสียก่อน

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) เรื่องก็เปิดอภิปรายไม่ได้ คือ
อยากจะเรียนตามเรื่องอำเภอลำปางสักหน่อย ไม่ได้อีกท่านอะไร

ประธานสภา ฯ ไม่ใช่ ต้องเปิดอภิปรายเสียก่อน มีคนจะพูดอีกหลายคน

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) คือว่า ท่านประธาน และท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย การสร้างนครหลวงนี้ ขอเรียนให้ทราบว่า ไม่ใช่เป็นเรื่อง
เล็กน้อย เป็นเรื่องที่ใหญ่โตมาก ขอให้ท่านตั้งใจให้ลึกซึ้งสักหน่อย เพราะฉะนั้น
เราใครที่จะถามอะไรท่านบ้างประการ เพื่อรับความเข้าใจจากท่าน เพราะเท่าที่ท่าน
ได้แถลงไว้แล้วนั้น ก็ยังไม่แจ่มแจ้งอะไร เช่นราษฎรที่ถูกเวนคืนที่ดินนั้น ท่านจะอุป
การอะไรบ้าง จะให้ไปอยู่ที่ไหน เพราะอำเภอลำปางนั้นก็มีตลาดอยู่มาก เกี่ยวกับ
จังหวัดของฉฉ จึงขอรองท่านสมาชิกประเภท ๒ ที่เคารพ ขอเปิดอภิปรายสักเล็กน้อย

ประธานสภา ฯ ผู้ใดเห็นควร เปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้เปิดอภิปรายต่อไป

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยที่เคารพ ในเรื่องการสร้างนครหลวงนี้ก็เป็นภาระอันสำคัญและเป็นภาระที่
จังหวัดของฉฉส่วนหนึ่ง แต่ทว่าในเรื่องการสร้างเมืองหรือสร้างกรง ซึ่งใครมีภาษี
ของชาวต่างประเทศก็คิดต่ำกว่า กรงโรมันนั้นไม่เคยสร้างในวันเดียว เพราะฉะนั้น
การสร้างนครหลวงนั้น ย่อมเป็นการใหม่ไม่ใช่เล็กน้อย แต่ทว่าเหตุผลที่แถลงในการ
ขออนุมัติพระราชกำหนดนั้น ยังไม่เข้าใจแจ่มแจ้งพอ อาจจะขอความกรุณาทราบเหตุ
บางประการ คือนั้นโดยพระราชกฤษฎีกาและแผนทนายพระราชกฤษฎีกาแล้ว ก็มีเขตที่

จะต้องเวนคืนพื้นที่ในบริเวณตลาดท่าเรือ และในวันนี้จะต้องมีกฎหมายเสนอออกฉบับ
 หนึ่งว่า การเวนคืนจะต้องเช่าครอบครองพื้นที่ แต่จะกินความถึงการสร้างนครหลวงนี้
 หรือไม่นั้น มีกินความอยู่ถึง ๘ ประการ ซึ่งจะต้องเวนคืนพื้นที่ก็อยากจะขอความกรุณา
 เรียนถามว่า ราษฎรในตลาดท่าเรือ ซึ่งทางรัฐบาลก็เคยดำริจะตั้งเป็นเทศ
 บาลครั้งหนึ่ง คราวนี้เมื่อถูกเวนคืนและถูกย้ายไปเช่นนี้ อยากจะขอความกรุณาว่า
 รัฐบาลจะกรุณาจัดที่ทางให้ชาวตลาดท่าเรือไปอยู่ที่ไหนบ้างหรือไม่ เพราะเหตุว่าการ
 ย้ายบ้านกันนั้นยอมเป็นการเดือดร้อนอย่างยิ่ง แต่เมื่อมีความจำเป็นของรัฐบาลในการ
 สร้างนครหลวงขึ้น มันก็ไม่ขัดข้อง เพราะเหตุว่าสร้างเข้าไว้ก็เหมือนกัน แต่ความ
 เดือดร้อนของประชาชนนั้น มีทางที่จะช่วยเหลืออย่างไร ซึ่งถือว่า ความจำเป็นอยู่
 เห็นความเดือดร้อนของประชาชนก็ไม่ว่า นี่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง อยากจะ
 ทราบว่านครหลวงที่จะสร้างมีโครงการที่จะสร้างให้เสร็จภายในกี่ปีและด้วยจำนวน
 เงินกี่ล้านบาท นี่ประการที่ ๒ และอีกประการหนึ่ง สถานที่ราชการต่าง ๆ ที่มีอยู่
 ในกรุงเทพฯพระมหานครนี้และที่กำลังก่อสร้างอยู่ยังไม่เสร็จ เช่นกระทรวงยุติธรรมนี้
 จะสร้างต่อไปหรือจะงด หรือเมื่อย้ายไปแล้วสถานที่ต่าง ๆ คือกระทรวงทบวงกรม
 ต่าง ๆ นี้จะเอาไปใช้เป็นประโยชน์อะไรบ้าง และกรุงเทพฯ นี้ต่อไปจะมีนโยบาย
 ในกรุงเทพฯ เป็นเมืองอะไร คือเป็นเมืองอุตสาหกรรมอย่างไหนหรือพิมพ์ทอง หรือ
 เป็นเมืองท่าหรือเมืองทหาร อยากจะขอทราบ ถ้าหากว่า ไม่ขัดกับความลับของ
 รัฐบาล คือฉันไม่ต้องการที่จะล่วงล้ำเข้าไปให้ความลับของรัฐบาลได้เปิดเผย แต่ขอ
 ความกรุณาให้รัฐบาลแจ้งให้ทราบบางประการในสิ่งที่ควรจะแจ้งได้ เพราะเป็นที่สน
 ใจแก่มหาชนของเรา ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ที่จะต้องเวนคืนตั้งแต่ท่าเรือไป
 จนถึงท่าหลวงซึ่งเป็นตลาดถึง ๒ ตลาด ถ้ารัฐบาลจะกรุณาแจ้งให้ทราบได้แล้ว จะ
 เป็นพระคุณอย่างที่สุด

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องนี้
 รัฐบาลขอแถลงว่า ตามที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้วิพากษ์เฉพาะเขตที่วานั้น
 ความจริงน่าจะวิพากษ์ในเขตจังหวัดสระบุรีด้วย เพราะเหตุว่าในจังหวัดนั้นได้ถูกเวนคืน
 มากกว่า ในเรื่องนี้ถ้าท่านได้อ่านพระราชกฤษฎีกาในเรื่องเวนคืนในการจัดสร้างนคร
 หลวงแล้ว จะมีปรากฏชัดว่า ถ้าหากว่าผู้ใดมีที่อยู่ในท้องถิ่นนั้นแล้ว รัฐบาลไม่ได้เอาที่

เวนคืน รัฐบาลได้จัดในท้องที่นั้นเองให้เป็นที่อยู่สลับไป ทั้งนี้ ก็คิดเทียบตามส่วนที่ว่า ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่เดิมแล้ว หรือมีพื้นที่อยู่เดิมมีจำนวนเท่าไร ชาวเขาก็จำไม่ได้ คิดดูแล้วเมื่อมีพื้นที่มากก็เหลือที่มากตามส่วนเหมือนกัน เพราะฉะนั้น ในการที่เวนคืนในเรื่องนี้ก็คงไม่มี นอกจากนั้นแล้วในท้องที่สระบุรีและอยุธยา ในเขตท่าเรือ และท่าหลวงเป็นเขตที่มีชุมชนชนอยู่ แต่เขตเฉพาะในเขตอื่น ๆ เป็นเขตป่าเสียเป็นส่วนมาก ซึ่งไม่ทำอะไรให้เป็นที่เคี้ยวครอนแก่ประชาชนอย่างไรเลย นอกจากนั้น การเวนคืนมีความประสงค์ว่าจะให้เป็นไปโดยรวดเร็ว และทำตามความประสงค์ ตามนโยบายของรัฐบาล จึงได้มีการประกาศให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ทั้งได้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการอยู่แล้ว เวลานี้ทำการสำรวจได้ ๒ เดือนแล้ว เขาใจว่าอีกครึ่งเดือนก็จะเสร็จ นอกจากนั้นมีการดำเนินการจัดสร้างต่อไป และจะเริ่มตัดถนนสายสำคัญก่อน เพราะฉะนั้นกิจการที่ดำเนินไปเรียกว่ากระทำโดยรีบด่วน จึงได้เสนอพระราชกำหนดขึ้นแล้วและเสนอพระราชบัญญัตินี้ เพื่ออนุมัติพระราชกำหนดต่อไป เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็คงจะทำให้ขอของใจของท่านสมาชิกหายไปโดยส่วนหนึ่ง

ในข้อที่ท่านวิพากษ์ในเรื่องเงินที่จะจัดสร้างนั้น ในเรื่องนี้ เป็นที่เรื่องรัฐบาลจะคิดหาเงิน ถ้าหากว่าเราได้เงินมากเท่าใดก็คงสำเร็จเพียงนั้น ทั้งนี้ไม่มีปัญหาเมื่อรัฐบาลคิดจะสร้างแล้วก็มีงบประมาณจัดสร้างขึ้นให้สำเร็จ

ในเรื่องที่ท่านวิพากษ์ว่า กรุงเทพฯ นี่จะทำอย่างไร เวลานี้รัฐบาลได้จัดสร้างสถานที่ราชการใจแล้ว นอกจากที่กำลังก่อสร้างอยู่ก็สร้างให้เสร็จ ถ้าหากว่า ที่ที่จะก่อสร้างใหม่ก็มีหนังสือแจ้งไปตามกระทรวงทบวงกรมแล้ว ینگคไม่ก่อสร้างต่อไปอีกแล้วในกรุงเทพฯ อยู่นานกว่าจะเหลืออยู่ จะเป็นเมืองท่า เมืองท่า นั้น มีความสำคัญเพียงใด เมืองท่าต้องมีความสวยงามและมีสิ่งอำนวยความสะดวก ถ้าใครมาพบปะแล้วรู้สึกว่ามี ความสวยงามเพียงไร ซึ่งเราเองน่าจะได้กระทำเช่นนั้น เพราะฉะนั้น ขอของใจของท่านสมาชิกที่กล่าวมานั้นก็หมดไปสิ้น

ในส่วนที่ข้อที่สอง นอกจากนั้น การที่ทำก็เพื่อป้องกันมิให้คนที่คิดจัดหาที่ดิน เพื่อเป็นการค้าไปลงทุนซื้อด้วยราคาถูกแล้วขายเป็นราคาแพง เพราะฉะนั้น ขอให้ท่านพิจารณาด้วย ถ้าหากว่า เราต้องขายนครหลวงแล้ว บรรดาข้าราชการและผู้ติดตาม

ตามไป และผู้ประกอบการค้าคงมีจำนวนมากอยู่ เพราะฉะนั้น หอดเมือง ๓๐๐,๐๐๐ คน
 ในขั้นต้นที่ไปจัดหาซื้อที่ดิน ถ้าไม่รีบออกพระราชกฤษฎีกา เพื่อเป็นการป้องกันผู้ค้าที่ดิน
 แล้ว คงจะต้องมีผู้ทำการค้าที่ดินต่อไป เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องให้รัฐบาลออกพระราช
 กฤษฎีกาป้องกันไว้มิให้มีผู้ทำการค้าที่ดินมิได้ ความประสงค์เพื่อให้ผู้คิดค้าไปนั้น ได้มีที่
 ดินควยราคาถูก ซึ่งรัฐบาลมิได้คิดเอาค่าไรเท่าไร ฤ็เวนคืนเท่าไร ก็เอาที่นั่นหรือ
 ไคมาเปล่าก็ขอเอาบาง จะสนับสนุน คือให้ผู้ที่มิทุนรอนน้อย ผู้ติดตามไปยุคนครหลวง
 ได้มีที่ดินทั่ว ๆ กัน ยิ่งกว่านั้นแล้วรัฐบาลมีนโยบายที่จะปลูกสร้างบ้านไทเซาชื่อ หรือชื่อ
 ไค และจัดที่ดินในคานการซื้อ เช่นนี้เป็นการอำนวยความสะดวกทุกอย่าง ในการสร้าง
 นครหลวง เพราะฉะนั้นหวังใจว่าท่านที่มีชื่อของใจก็คงจะได้เข้าใจชัดเจนอย่างนี้แล้ว

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) จากคำแถลงของท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย ทำให้เราของใจขึ้นมากขอหนึ่งว่า การที่รัฐบาลมีความจำเป็นจะ
 ต้องย้ายนครหลวงไปสร้างนครใหม่ ก็ทำตามนโยบายของรัฐบาลชาพะเจกสงสัยนโยบาย
 ของรัฐบาลที่แถลงต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อขอความไว้วางใจ ชาพะเจกจำไคว่า ไม่มี
 นโยบายจะย้ายนครหลวงหรือมีไคโครงการอยู่ในคานนโยบายเลย นี้เป็นข้อหนึ่งที่ชาพะเจก
 สงสัย จึงขอเรียนถามนโยบายอีกครั้งหนึ่งว่า นโยบายนี้เกิดขึ้นเวลาไค หรือเกิดขึ้นใน
 เวลากระชั้นหัน

ในส่วนข้ออื่น ๆ ที่รัฐบาลมีความจำเป็นนั้น และในคานความจำเป็น รัฐบาลก็ได้
 แถลงว่า รัฐบาลมีความจำเป็นอย่างไรจึงต้องย้ายนครหลวง จากเหตุที่ท่านรัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงมหาดไทยไคขึ้นแจ้งว่า เรามีความจำเป็นก็คือความจำเป็นที่ชี้แจงเพียงว่า
 เมืองท่าเมืองหลวงควรจะอยู่คนละเมือง ถ้ามีความจำเป็นต้องย้ายเมืองท่าเมืองหลวง
 ก็ไม่จำเป็นต้องทำอย่างนี้ พระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามา เพื่ออนุมัติพระราชกำหนดฉบับ
 นั้น เราน่าจะไคค้ำนึ่งโดยรอบคอบว่า พระราชกำหนดฉบับนี้ออกไค ชาพะเจกจำไคว่า
 วันที่ ๒๒ มิถุนายน ซึ่งออกไคเป็นเวลาระชั้นซิคกับวันเปิดประชุมสภาผู้แทนราษฎรและ
 การกระทำในเวลากระชั้นซิคนี้ รัฐบาลน่าจะค้ำนึ่งถึงว่า ถ้าเราจะเปิดประชุมให้สภา
 นี้รู้ความซิคแจ้งก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลไคทั่วไปอย่างเรียบรอยกว่าที่เป็นอยู่เวลานี้ แต่การ
 กระทำ เช่นนี้ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของใจเป็นอันมาก และจำนวนเงินที่สร้าง

นครหลวงก็ไม่ใช่เล็กน้อยเช่นเดียวกัน ปัญหาต่อไปว่า ในการสร้างนครหลวงนี้เปรียบเทียบกับผลร้ายเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงทั้งสองทาง ในด้านดี ท่านรัฐมนตรีได้แถลงแล้วแต่ในด้านร้าย เราจะต้องคำนึงพร้อม ๆ กันว่า เมื่อเราลงมือสร้างนครหลวงแล้ว ถ้าเกิดอุปสรรคระหว่างสร้าง จะดำเนินการไปได้อย่างไร ความจำเป็นที่จะย้ายนครหลวง ถ้าหากว่าสภา ฯ นี้ได้ทราบความจำเป็นที่แท้จริงนั้นทุกทางก็จะเป็นความรู้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งประชาชนทั้งประเทศกำลังสนใจเป็นอย่างมาก ในการที่จะย้ายนครหลวงว่าเมื่ออย่างไร ขอเรียนถามรัฐบาลท่านนี้

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องที่ท่านบอกว่า รัฐบาลไม่ได้แถลงนโยบายต่อสภา ฯ นั้น ที่จริงนโยบายที่รัฐบาลแถลงไม่ได้แถลงไว้ให้ทราบหมด ในเรื่องที่จะแถลงว่าจะทำอย่างไรนั้นเป็นไปไม่ได้แน่ การที่จะแถลงไปนั้น ก็เป็นการยาก นอกจากนั้นความจำเป็นที่จะสร้างหรือไม่นั้น ขอให้ท่านพิจารณาว่า ซึ่งฉันเองไม่อยากจะชี้แจงข้อความอย่างไรอย่างหนึ่งในที่นี้ แต่ก็มีข้อแถลงคลุมไว้ก่อนแล้วว่า เหตุผลที่จะสร้างนครหลวงใหม่มีเหตุผลอยู่อย่างไร เพราะฉะนั้น ท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะเข้าใจเป็นอย่างที่ นอกจากนั้นแล้ว เรื่องเงินที่ท่านวิตกว่า จะต้องใช้เงิน ๓๐๐ ล้านบาทให้เสร็จแล้วงบประมาณจะมีต่อไป จะมีงบประมาณสร้างนครหลวงเพียงใดจะได้อีกกันในคราวนี้งบประมาณนี้

นาย เชมชาติ บุญยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : โดยเหตุผลเท่าที่ทราบทั่วไปว่า รัฐบาลต้องการจะย้ายเมืองหลวงจากพระนครไปอยู่สระบุรี เท่าที่เราทราบกันเพียงว่าเพื่อต้องการให้ที่นี่เป็นเมืองอุตสาหกรรมและที่โน้นเป็นเมืองใหม่และทางนี้จัดการอะไรในเรื่องความสะอาดไม่เรียบร้อย ก็จัดการที่โน้นให้เป็นเมืองสะอาดงาม นั้นเป็นเหตุผลทั่ว ๆ ไปที่เราทราบ

ในที่นี้ ปัญหาเรื่องการทำสร้างใหม่ ที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านกล่าวว่า เมืองใหม่ควรสร้างหรือยัง ประกอบกับเป็นภาวะคับขัน การสร้างโดยมาก สร้างโดยเมืองหลวงเอาใจไม่ได้ เพราะว่าจะอยู่อย่างอยู่สบายของเรา คือ ถูกชาติภัยย่ำจนตั้งไม่ติด หรือเกิดอุทกภัย โรคภัยไข้เจ็บ จนผู้คนพลเมืองแตกฉานเช่น เช่น ก็คิดหาหนทางสร้างใหม่ที่ถูกลงแล้วสร้างขึ้นมาใหม่จะได้ประโยชน์ดีกว่าเก่า เพราะเก่าสร้างไม่ได้

๕๗

แล้ว เตาที่มีประวัติสร้างเมืองหลวงก็เป็นเช่นนั้น แล้วการสร้างครั้งหนึ่ง ๆ กินเวลานาน ไขว่คนมาก ไขว่เงินมาก และต้องเป็นประเทศที่มีเงินมาก จึงสร้างใหม่กับในเมืองเก่าในสายตาประชาชนเป็นเมืองหลวงที่ใช้ไม่ได้แล้ว

ข้าพเจ้าวิคกในคานนี้ว่า เคียนักกรุงเทพ ๆ ไม่เหมาะที่จะเป็นเมืองหลวงแล้ว หรือ หรือมีความจำเป็นอะไร ที่นี้เราต้องการเงิน รัฐบาลก็หาเงินทุกวิถีทาง เพื่อจะบำรุงประเทศเป็นอันมาก ทำไมเราจะต้องสร้างใหม่ในเมืองเก่าเรายังคงอยู่ได้ เราควร จะรอไปพลางก่อนจนกว่าจะมีเงินและเรามีภาระที่ต้องใช้เงินในทางอื่นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เห็นควย และขอของใจก็ยังไม้มคไปโดยความคิดเท่าที่ใด เห็นและโดยเหตุว่าที่นี้เรากียังอยู่โคตไปอีก และเคียนักทางกระทรวงมหาดไทยยังได้มีหนังสือบอกไปยัง เจ้าของอาคารต่าง ๆ บอกให้รื้อถอนห้องแถวต่าง ๆ ที่อยู่ริมถนน ซึ่งไม่ควรอยู่ในเมืองหลวง ให้รื้อให้หมค เจ้าของเหล่านั้นก็จำต้องรื้อ แล้วก็สร้างไม่ได้ ก็ทำให้เขาขาดรายโค ซึ่งรัฐบาลเอง ก็ต้องการในการหารายโคโดยสุจริตให้มีเงินในครอบครัว แต่โดยคำสั่งนี้ ทำให้เจ้าของห้องแถวโดยมากต้องรื้อห้องแถวแล้วก็ทำอะไรไม่ได้ ทำให้ขาดประโยชน์ เสียเงินตั้งหลายพัน แล้วกระทรวงมหาดไทยสั่งว่า ห้องแถวเช่นนั้นไม่ควรอยู่ในเมืองหลวง คือหมายความว่า รัฐบาลต้องเห็นว่าที่นี้สวยามควรจะเป็นเมืองหลวง เราสร้างโคโดยใช้เงินไม่มาก แล้วรัฐบาลประกาศแล้วโคกระทำไปแล้วเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเหตุผลที่ให้กับคำสั่ง และการปฏิบัติที่ทำนั้นขัดกันอยู่ในตัว แล้วยิ่งกว่านั้น เตาที่เห็นง่าย ๆ เคียนักรัฐบาลจะต้องเสียเงินในการสร้างเมืองหลวงใหม่ ต้องซื้อที่ดินจากราษฎร จะต้องใช้เงินมากมาย ให้คนไปจองที่ดินแล้วซื้อที่ดินที่จองนั้นมาอีก อะไรเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นแล้วไม่เข้าใจว่า เป็นอย่างไรกัน เพราะฉะนั้น เหตุผลเฉพาะหน้าในการสร้างเมืองหลวงใหม่ ในเมื่อเราอยู่ในพระนครไม่สะดวก แต่ควจะมีชาวราชการหลายพัน มีทุก ๆ อย่าง มีคนตั้งหลายพันคน มีผู้ซึ่งมีเงินมาก ๆ หรือมีที่ดินมาก ๆ ก็อยู่ในนี้แล้ว ใครอยากจะทำที่เก่าซึ่งควมีหลักฐานมั่นคงอย่างถานประธานสภา ๆ ข้าพเจ้าคิดว่า ท่านคงไม่ยอมทิ้งที่ดินของท่านหรือบ้านของของท่านตามไปอยู่จังหวัดสระบุรี ซึ่งมีภูเขายูตั้งนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า เป็นเช่นนี้ในการที่จะนำคนมีหลักฐานแล้วนั้นไป อย่างที่ข้าพเจ้าว่าตะกัน ต้องใช้เวลานานหรือ

หรือคอยไป แต่นับนับทำและตั้งงบประมาณมาก ๆ ข้าพเจ้าขอคัดค้านว่ายังไม่ถูกใจที่
เดียว เพราะเหตุว่าเมืองหลวง ข้าพเจ้าคิดเห็นว่า ที่นี้ต้องเป็นเมืองหลวงต่อไปจน
กว่าจะมีเทศมณฑล ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ควรตั้งเมืองหลวงใหม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่จริง
ข้าพเจ้าก็เคยไปหลายขอคอดานสมาชิกแล้ว เรื่องงบประมาณเรื่องเงินที่ใครก็
แล้วไม่จำต้องแจกต่อไปอีก

เฉพาะในเรื่องที่ท่านเห็นว่า ในข้อที่เกี่ยวของกระทรวงมหาดไทย คือในเรื่อง
ที่ว่าในกรุงเทพฯ นี้ เราไม่ได้จัดการให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และได้มีคำสั่งว่าให้หรือห้อง
แถว บางที่ท่านผู้ซึ่งแจ่มแจ้งเมื่อก่อนอาจจะเข้าใจผิด ความจริงในเรื่องนี้เป็นเรื่องของประเทศ
บาลที่จะออกเทศบัญญัติว่าในเขตเทศบาลควรให้คงไว้เพียงใด และในข้อนี้ บางที่
ท่านจะโต้แย้งว่า ความจริงท่านอาจจะไม่แน่นอนในเรื่องนี้เทศบาลก็เคยแจ่มแจ้งมาอย่าง
นั้น มีใตหมายความว่าให้หรือห้องแถว ความจริงห้องแถวหรือ เป็นห้องแถวที่ไม่ถูกสุข
ลักษณะ คือ อยู่แล้วอาจจะพัง แล้วทำความโศกเศร้าให้แก่ถนนหนทาง ซึ่งเป็นภาระไม่
สมควร และได้มีกฎหมายสาธารณสุขอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเทศบาลในเขตนั้น จึงได้จัด
หรือถอนเสีย แล้วการที่จะสร้างขึ้นใหม่ ก็แนะนำว่าควรที่จะสร้างให้สวยงามขึ้น ไม่ใช่
สักแต่ว่าคนอาศัยอยู่ได้ นั้นไม่ถูกต้อง

ที่นี้ ในเรื่องที่ท่านไม่เห็นควรวางไมควรสร้างเมืองหลวงขึ้นใหม่ ท่านเห็นว่าที่
ควรบำรุงสวยงาม ท่านเห็นว่าเมื่อมีเงินจึงจัดการก่อสร้างไป ทั้งนี้ถ้าเราไม่ลงมือแล้ว
เมื่อไรจึงจะทำได้ จะรอเมื่อไรเราเป็นเศรษฐกิจก็เป็นการยาก แล้วไม่รู้ว่าเราจะ
สร้างเมื่อไร เมื่อเรามีความจำเป็นเช่นนี้ถ้าหาว่าเราสามารถจะทำได้ แล้วรู้สึกความ
จำเป็นว่าเราต้องย้ายไปและได้รับประโยชน์ใหม่ยิ่งกว่านี้ แล้วก็ควรที่จะได้กระทำ
ควย นอกจากนี้แล้วในลักษณะที่ตั้งนครหลวงนี้ซึ่งก็จะได้รับความสะดวกทั้งปวงตลอดจน
การป้องกันภัยควย

ร.ท. อุต นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) ความที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราช
บัญญัติสร้างนครหลวงนี้ ฉันรู้สึกไม่เห็นควย เพราะเหตุว่า ในยามที่บ้านเมืองคับขันนี้มี
ข้าศึกเมือง ต้องทำสงครามกันไม่ใช่เวลาเล็กน้อย ต้องใช้เงินในการรบเป็นจำนวน

มากมาย เมื่อเราจะต้องใช้เงินมากเช่นนี้แล้ว มาควนสร้างเมืองหลวง ซึ่งจำเป็นจะ
 ต้องใช้เงินไม่น้อย เมื่อเป็นเช่นนี้ ก็แสดงให้เห็นว่า เรายังคิดถึงความเป็นเอกราช
 ของบ้านเมือง ฉันทจำได้ว่า เมื่อครั้งที่เกิดศึกอินโดจีน คุเหมือนรัฐบาลโคเคียงการ
 ก่อสร้าง แหมว่าคั้นการสงครามคราวนี้ก็ใหญ่โตกว่าก่อนมาก แต่เหตุไฉนรัฐบาลจึง
 เปิดการก่อสร้างขึ้นอีกใช้เงินทองมาก เมื่อคราวที่แล้ว คราวที่รบกับอินโดจีนทาง
 รัฐบาลเองก็บอกว่าเงินให้ใช้ในภาวะรบ ถึงกับได้ขึ้นภาษีอากร คราวนี้การรบขึ้นทาง
 คาบอเมริกา แลวกก็ต้องใช้เงินมาก ในการสร้างเมืองหลวง ก็จำเป็นต้องใช้เงินมาก
 เหมือนกัน ทั้งนี้รัฐบาลจะมีหนทางอย่างไรที่มีเงินมาใช้ได้โดยไม่ขึ้นภาษี หรือรัฐบาล
 จะรับรองได้ว่าในการสร้างเมืองหลวงคราวนี้ จะไม่รบกวนราษฎร ในทางภาษีอากร
 นอกจากนั้น ในท้องที่ชนบทส่วนมาก เช่นภาคอีสาน ความเป็นอยู่ของราษฎรลำบาก
 มาก เมื่อปีก่อนออกขาวหลายจังหวัด ราษฎรมีศาลาที่ได้รับคามทุกข์ยาก เหตุไฉน
 รัฐบาลไม่คำนึงถึงความทุกข์ยากของราษฎรซึ่งอยู่ในชนบท นั้นเห็นว่า ควรจะคำนึงถึง
 ความเป็นอยู่ของราษฎรเสียก่อน เมื่อราษฎรของเรามีการกินอยู่หลับนอนสูง มีมาตร
 ฐานการกินอยู่ดี เราก็กอบเงินทองมาสร้างเมืองหลวงได้ ยิ่งเวลานี้ เครื่องใช้ไม่
 สอดยก็อึดคักคักสนไม่สามารถสั่งซื้อจากต่างประเทศได้ เครื่องอุปโภคบริโภคส่วนมาก
 ต้องมาจากต่างประเทศ เราก้ไม่มีหนทางจะไคมา เช่นไม้ขีดไฟ น้ำมัน เสื้อผ้าอะไร
 เหล่านี้ ถ้าเราเอาเงินสร้างเมืองหลวงนี้มาใช้ในเรื่องการบำรุงอุตสาหกรรมของประ
 เทศให้ดีขึ้นสำหรับในภาวะที่บ้านเมืองฉุกเฉินเช่นนี้เป็นการสมควรกว่า

นายเขียน ศรีสุพรรณดิษฐ์ (ชุมพร) : ฉันขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้โดย
 ความจริงใจ การสร้างเมืองหลวงนี้ ตามเหตุผลที่โคเคอบขอสงสัย ก็โคพิ้งมานานแล้ว
 มีความเห็นว่า ต่างกับกันว่าราษฎรยากจนคนแค่น จะเอาเงินนี้มาบำรุงทางอื่นขอ
 นี้มีความเห็นว่ายิ่งเวลาสถานการณ์คับขันและความจนยากของราษฎรนี้แหละ ถ้าโค
 สร้างเมืองหลวงนี้ขึ้น ก็จะเป็นการหมุนเวียนการ เศรษฐกิจ เงินทองจะไปสู่ราษฎรให้
 คีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้ เหตุผลในการสร้างเมืองหลวงมีประการโค รัฐบาลก็โค
 แดลงไปแล้ว นอกจากที่รัฐบาลแถลงไว้แล้ว มีความเห็นว่า คงจะมีขอสำคัญอันโคอยู่
 อันหนึ่ง ซึ่งจะต้องให้สร้างเมืองหลวง ในเวลานี้ขอสำคัญอันนี้น่าจะเป็นสิ่งที่จะเปิด

เขามีได้ แลขอสำคัญอีกข้อหนึ่งซึ่งมองเห็นว่า กรุงเทพมหานครนี่เป็นที่หาเงิน
 และยากแก่การจะป้องกันเพราะเป็นที่ต่ำ ถ้าใครสร้างเป็นที่สูงเพื่อจะป้องกันอะไร เช่น
 นี้ คงเห็นว่าถูกต้องและรับรองว่าเป็นของถูกต้องที่สุด ประเทศไทยเราเวลานี้อยู่ในสถาน
 การณ์คับขันจะไปเปรียบกับครั้งอื่นใดจีนกับครั้งนี้ เห็นว่าเป็นคนละเรื่อง เพราะเรื่อง
 ครั้งนี้เป็นเรื่องใหม่ รัฐบาลที่รักและท่านผู้นำของเราได้ปฏิบัติทุกสิ่งทุกอย่าง ตลอดจน
 ถึงตัวหนังสือและวัฒนธรรมต่าง ๆ เพราะฉะนั้นการสร้างนครหลวงนี้ก็เป็นอย่างยิ่ง ส่ง
 เสริมวัฒนธรรมของชาติไทยเราให้รุ่งโรจน์และการสร้างนครหลวงมิใช่จะมีแต่เพียง
 ในครั้งนี้เท่านั้น ประวัติศาสตร์ก็โดยายนครหลวงหลายครั้งหลายหนแล้ว ซึ่งไม่จำเป็น
 ต้องกล่าวในที่นี้ การสร้างนครหลวงที่กล่าวถึงปัญหาเรื่องการเงิน มีความเห็นว่า
 ธรรมดาการค่าก็ ถ้าเราไม่มีสภาวะลงทุน เราก็ไม่มีกำไรอยู่คนเดียว เพราะฉะนั้น
 ประเทศก็เหมือนกัน สิ่งใดเป็นประโยชน์ก็ทุ่มเทเงินทองทำลงไป สิ่งนั้นก็คือประโยชน์
 ให้แก่ประเทศ เราจะคอยให้เป็นที่ถึงจะคอยสร้างหรือ ฉันเห็นว่า จะตายเกินไป
 และการสร้างนครหลวงบอย ๆ นั้น เป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ และก่อสร้าง
 ความเจริญให้ไพศาลกว้างใหญ่ออกไป ใครจะขอเรียนว่า ถ้าใครสร้างนครหลวงบอย ๆ
 ย้ายไปเมืองโน้นเมืองนี้ ยิ่งจะทำความเจริญให้แก่ประเทศชาติมีใช้น้อย เรื่องการเงิน
 นั้น ไม่จำเป็นต้องวิตก เพราะรัฐบาลของเรา เราก็เป็นที่รับรองให้ความไว้วางใจ
 แล้วว่า ท่านผู้นำเป็นผู้ที่เข้มแข็งและสภา ฯ นี้ ก็ได้มอบความไว้วางใจทุกสิ่งทุกอย่าง
 และได้ดำเนินการทุกสิ่งทุกอย่างมาอย่างมีนิศพลาตเลย ฉะนั้น การสร้างนครหลวงนี้คง
 จะมีกลเม็ดอันสำคัญอันหนึ่งอยู่ในนโยบาย ซึ่งสภา ฯ นี้ เรายังไม่มองเป็นการ
 ไกลพอ ก็ไม่มองเห็นถูกต้องกัน และรัฐบาลก็ได้ออกพระราชกฤษฎีกาไปแล้ว ข้อนี้ก็
 เพียงแต่การเสนอพระราชบัญญัติขึ้นเท่านั้น ดังนั้นฉันจึงมีความเห็นเต็ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
 ว่า สมควรอย่างยิ่งที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) เรื่องสร้างนครหลวงนี้ เป็น
 ปัญหาที่ใหญ่โตยิ่ง ซึ่งเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่าเป็นเรื่องที่ไม่ใช่เล็กน้อย ตามปกติเท่าที่
 สภาพการณ์เวลานี้ในสภาวะการณ์อย่างไร ประชาชนและรัฐบาลก็ยอมรับการ การ
 สร้างนครหลวงนั้น ในเวลาปกติฉันก็เห็นด้วย ถ้าหากว่าพูดถึงข้อเท็จจริงก็คือ หรือปัญหา

ก็คือ เป็นเรื่องที่ว่าควรจะต้องสงบไว้ก่อนสภาวะเช่นนี้ เพราะเหตุว่าเวลานี้เราทราบ
กันอยู่ดีแล้วว่า ตัวเราเป็นอย่างไร จึงอยากจะขอเรียนข้อใหญ่ ๆ ขอบปลื้มขอยเป็น
อย่างใดก็เป็นทีที่เข้าใจกันก็อยู่แล้ว ตามหลักทั่ว ๆ ไป หรือนานาชาติก็เหมือนกัน ก็มี
อย่างหนึ่งจะขอเรียนต่อท่านประชาชนว่า อย่างประเทศในยุโรป ครั้งแรกเมื่อเขาจะ
สร้างนครหลวงขึ้น เขาสร้างบนกระดาก่อน เขาพยายามสร้างรั้วของเขาให้แน่น
เสียก่อน ไม่ใช่สร้างตึกแล้วจึงสร้างรั้วล้อม แต่ของเรามีรั้วไม้ไผ่ แล้วเราก็กุมเท
เงินไปสร้างนครหลวงเสีย สร้างตึกงาม ๆ เสีย แล้วจะเป็นกำแพงรั้วใดหรือไม่
ปัญหาข้อนี้เป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งฉันเองเป็นห่วงเหลือเกิน ขอให้เห็นเถิดว่า รั้ว
ของเราเวลานี้เป็นอย่างไร แมแต่ผู้เข่าวัวก็ยังไม่เข้าใจกันที่ว่า รั้วของเราอ่อนแอ
จริง ๆ ยิ่งสถานการณ์ของโลกอยู่ในความคึกคักเช่นนี้และจะคึกคักอีกหลายเท่าตัว ยิ่ง
กว่านี้เมื่อรั้วไม้ไผ่แล้วสร้างบานใหญ่ใคร ฉันอยากจะเรียนถาม เจตนาของฉันอยาก
จะให้สร้างเหลือเกิน แต่เกรงว่าจะทำอะไรไม่ได้ และในภาวะเช่นนี้จึงเป็นห่วงการ
เศรษฐกิจก็คือ การเงินก็คือ รัฐบาลทราบข้อเท็จจริงที่ว่าเป็นอย่างไร ข้อนี้เป็นข้อสำคัญ
ที่สุด ซึ่งเราเป็นห่วงกันมากนัก ข้อนี้อยากจะขอเรียนท่านรัฐมนตรีให้ทราบ หวังว่า
ท่านรัฐมนตรีคงได้พิจารณาในข้อนี้แล้ว แต่อยากจะขอทราบเรียนถึงในเรื่องสร้างรั้ว
กำแพง รั้วของเราเป็นรั้วไม้ไผ่ ถ้ากุมเทกำลังไปสร้างตึกเสียรั้วก็เบาบางไป ฉะนั้น
แหละจึงอยากจะขอเรียนว่าเป็นการสมควรหรือไม่ ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายพิจารณา
ดู ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีเห็นสมควรแล้ว เพราะท่านเป็นผู้นำทางเปิดแสงสว่าง และ
เป็นที่ไว้วางใจ แต่อยากจะขอทวงบางสิ่งเล็กน้อยเท่านั้นเอง

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) คราวนี้ ข้าพเจ้าจะพูดในทาง
สนับสนุน แต่ขออย่าให้เข้าใจผิดที่ข้าพเจ้าพูดเมื่ออื่นไม่ใดท่าน ก็ขอข้าพเจ้าจะขอถาม
ขอความบางประการเท่านั้นเอง แต่เมื่อท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงรับรองว่า ราษฎรใน
อำเภอท่าเรือและท่าหลวงจะได้รับความสะดวกและได้รับความช่วยเหลือเต็มที่ ข้าพ-
เจ้าพอใจ เหตุผลที่สนับสนุนก็เพราะเหตุว่า นครหลวงจะโคกตั้งอยู่ที่บ้านข้าพเจ้า ซึ่ง
ข้าพเจ้าชอบ นี่เป็นเรื่องส่วนตัว สำหรับหลักการนั้นที่โคกโคแยงและคัตค้านกันมานั้นคือ
พูดกันถึงเรื่องการเงิน ความจริงการท่าเรือต้องเสียเงิน ปัญหาที่มีว่า เราจะทำกันหรือ

ไม่ทำ ถ้ารัฐบาลมีเงินจะทำได้โดยไม่ต้องเพิ่มภาษี และโดยไม่ต้องรบกวนให้ความ
เค็ดรอนถึงราษฎรแล้ว เราก็คงไม่จำเป็นต้องวิตกไปควยประการทั้งปวง ความจริงเป็น
เรื่องการเมืองซึ่งจะต้องรับกันอยู่ว่า เราจะคงทำไปทั้ง ๆ ที่เงินก็เมื่อจนไม่ทำแล้ว
โดยเห็นว่าจะหมดเปลืองจะหมดเงินมากมายก่ายกองเช่นนี้ เรื่องจะทำหรือไม่ทำเป็น
เรื่องที่เกี่ยวข้องกันอยู่ แต่ว่ามีเงินหรือไม่มีเงินอะไร เช่นนี้เป็นต้น แต่หาว่าเราอยากจะ
ขอฝากความสังเกตไปกับรัฐบาลในฐานะเป็นผู้สนับสนุน ก็ว่าเมื่อทำแล้วก็ให้ทำจริง ๆ
อย่าทำครึ่ง ๆ กลาง ๆ จะเสียผล ขอให้ทำให้เสร็จ ในเมื่อมีเงินสามารถทำไปได้
สิ่งต่าง ๆ ที่จะทำก็เพื่อจะทำให้บ้านเมืองงดงามสะอาดขึ้น ท่านสมาชิกจะไม่พอใจหรือ
หาว่าพอใจจะสร้างอะไร ๆ ในบ้านหาพเจ้า ที่ไหน ๆ หาพเจ้าไม่เคยคัดค้านถ้ามี
ความจำเป็น เพราะฉะนั้นการสร้างนครหลวงนี้ เราก็คงทราบเหตุผลเป็นอย่างดีหาพ-
เจ้าไม่อยากจะพูด เพราะหาพเจ้าไม่ชินกับการทหาร ซึ่งก็น่าใฝ่ใจว่า มีความจำเป็น
อยู่บางประการ เพราะฉะนั้นในฐานะที่หาพเจ้าสนับสนุน ให้สร้างแต่ขอให้สร้างให้
เสร็จโดยเร็ว

นายเฉลา เคาตานนท์ (ตราด) : ในเรื่องการสร้างนครหลวงใหม่นี้ ฉันยังไม่
ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าถ้าพูดถึงความจำเป็นแล้วรัฐบาลยังไม่ได้แถลง
ให้สภา ฯ นี้ทราบว่า มีความจำเป็นยิ่งใหญ่อะไร อีกประการหนึ่งถึงแม้ว่า จะมีความ
จำเป็นอย่างไรก็ตาม พูดถึงการเงินแล้ว รัฐบาลจำเป็นจะต้องจ่ายเงินมากใน
การจ่ายเงินนั้น จะต้องมีการระดมพันธบัตรประมาณแผ่นดินซึ่งสภา ฯ นี้ จะต้องรับภาระ
ไปอีกมาก อีกประการหนึ่งถ้ามีความจำเป็นเกิดขึ้นในทางใด ๆ ก็อาจจะบิดเป่าเสีย
ได้ชั่วขณะซึ่งยังไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะไปชักย้ายเมืองไปอยู่เสียที่อื่นซึ่งถ้าพูดถึงแง่การ
เงินแล้ว จะต้องใช้เงินจำนวนหลายร้อยล้านบาทซึ่งจะต้องผูกพันงบประมาณแผ่นดินไป
อีกมากมายซึ่งสภา ฯ นี้จะต้องรับสนองไปอีกนาน เพราะฉะนั้น ฉันจึงไม่เห็นด้วยใน
การที่จะสร้างเมืองใหม่

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม (นนทบุรี) : ฉันขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : เรื่องสร้างเมืองหลวงนั้น ไม่ได้สร้าง

กันเสร็จในวันเดียว เป็นเรื่องใหญ่อยู่ หากจะพิจารณากันเล็ก ๆ น้อย ๆ ยังไม่สู้จะสมควรนัก จึงขอประทานเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป

ประธานสภา ฯ ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน

ประธานสภา ฯ ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๐ คน

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าเปิดอภิปราย ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖๑ คน

ประธานสภา ฯ ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่ารับหลักการไว้พิจารณาต่อไป

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เรื่องนี้ก็
เหมือนพระราชบัญญัติที่แล้ว ๆ มา เพราะฉะนั้น ขอให้พิจารณารวดเดียว

ประธานสภา ฯ ท่านรัฐมนตรี ฯ ขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว เมื่อไม่มีผู้
ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ขอให้เลขาธิการอ่านในวาระที่ ๒

เลขาธิการสภา ฯ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โอนมรดกพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง

พ.ร.บ. ฉบับที่ ๑๖๖

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรอนุมัติพระราชกำหนดจัดสร้างนครหลวง
พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด
จัดสร้างนครหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดจัดสร้างนคร
หลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๒ เมื่อวันที่
ที่.....พุทธศักราช ๒๔.....

.....
.....

ประธานสภา ฯ : หม่อมวาระที่ ๒ แล้วต่อไปขอให้พิจารณาในวาระที่ ๑ ผู้
ใดเห็นวาระร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ปรত্যกมือขึ้น
มีสมาชิกรายมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : เห็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้พระราชบัญญัตินี้ออกประกาศใช้
เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการเข้า
ครอบครองสิ่งหาริมทรัพย์ที่เวนคืนและการกำหนดเงินค่าทำขวัญ ในภาวะกบฏ (ฉบับ
ที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการเช่าครอบครองอสังหาริมทรัพย์
เวนคืนและการกำหนดเงินค่าทำขวัญในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๕๕

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการเช่าครอบครองอสังหาริมทรัพย์เวนคืนและการกำหนดเงินค่าทำขวัญ ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๕๕๕ ให้ใช้บังคับการทหาเรือ

เหตุผล

โดยที่การทหาเรือเป็นกิจการอันสำคัญส่วนหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลจักต้องดำเนินการโดยรวดเร็วเพื่อประโยชน์ของประเทศในภาวะคับขัน ในการนี้จำเป็นต้องให้เจ้าหน้าที่เช่าครอบครองอสังหาริมทรัพย์เวนคืนสำหรับสร้างทหาเรือ ตลอดจนการกำหนดเงินค่าทำขวัญให้โดยไม่ชักช้า จึงสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วให้บังคับถึงการทหาเรือด้วย

ร่างพระราชบัญญัติ

ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการเช่าครอบครองอสังหาริมทรัพย์เวนคืน
และการกำหนดเงินค่าทำขวัญ ในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๕๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้อำนาจ
เจ้าหน้าที่ในการเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนและการกำหนดเงินค่าทำขวัญ
ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติให้อำนาจเจ้าหน้าที่ใน
การเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนและการกำหนดเงินค่าทำขวัญ ในภาวะ
คับขัน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้อำนาจเจ้า
หน้าที่ในการเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนและการกำหนดเงินค่าทำขวัญใน
ภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓ อสังหาริมทรัพย์ใดเมื่อมีกฎหมายให้เวนคืนเพื่อประโยชน์ของ
การทางหลวง การรถไฟ การท่าเรือ การไปรษณีย์ การโทรเลข การโทรศัพท์หรือ
การวิทยุแล้ว ให้อสังหาริมทรัพย์นั้นตกเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐในวันใช้กฎหมายที่ว่าเข้า
ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้นโดยทันทีและให้มีอำนาจดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งกิจ
การนั้นได้ทุกประการ

ให้เจ้าชองหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนมอบอสังหาริมทรัพย์ให้แก่
เจ้าหน้าที่ และให้ความสะดวกแก่การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่"

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

พ.ต. กวง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : รัฐบาลขอเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการเช่าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืน
 และการกำหนดเงินค่าทำขวัญ ในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ โดยมี
 หลักการ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการเช่าครอบครอง
 อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนและการกำหนดเงินค่าทำขวัญ ในภาวะคับขัน พุทธศักราช
 ๒๔๘๕ ให้ได้ถึงการหาเรือ มีเหตุผลดังนี้ โดยที่การหาเรือเป็นกิจการอันสำคัญส่วน
 หนึ่ง ซึ่งรัฐบาลจักต้องดำเนินการโดยรวดเร็ว เพื่อประโยชน์ของประเทศในภาวะ
 คับขัน ในการนี้ จำเป็นที่จะต้องให้เจ้าหน้าที่เช่าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืน
 สำหรับสร้างหาเรือ ตลอดจนการกำหนดเงินค่าทำขวัญให้โดยไม่ชักช้า จึงสมควรแก
 ไขพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วให้บังคับถึงการหาเรือด้วย รัฐบาลหวังใจว่าสมาชิกคง
 จะกรุณารับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : สำหรับพระราชบัญญัติเวนคืน
 เราไม่เคยได้อ่านกัน แต่พระราชบัญญัตินี้ ฉันมีความสงสัยอยู่หลายประการ คือใน
 คำปรารภอนันต์มีควรวางจะกำหนดเงินค่าทำขวัญ แต่ในตัวพระราชบัญญัติไม่ได้กล่าว
 ถึงค่าทำขวัญเสียเลย และอีกประการหนึ่งในเรื่องทางหลวงนี้ เราได้ออกพระราช
 บัญญัติทางหลวงไปแล้ว ให้อำนาจอย่างเด็ดขาดแล้ว เอามาเขียนในเรื่องทางหลวง
 ไว้อีกเป็นการซ้ำกัน จึงขอทราบว่รัฐบาลมีความมุ่งหมายอย่างไรในเรื่องการเขียน
 ประการใด

พ.ต. กวง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ฉันเองก็ไม่เคย
 สันทัดในเรื่องกฎหมาย แต่เขามองดูของเขียนซ้ำกันอย่างนี้ คือ เราต้องการแก
 มาตรา ๓ และเราใส่ "หาเรือ" เข้าไปเท่านั้น คือเดิมสภา ฯ นี้อนุมัติพระราช
 บัญญัติออกไปเกี่ยวกับทางหลวง รถไฟ ไปรษณีย์ โทรเลข โทรทัศน์ และวิทยุ คราว
 นี้เกิดปัญหาเรื่องหาเรือขึ้นมา จะถือว่าเป็นความคิดของฉันก็ได้ เขามองว่า ต้อง
 เขียนอย่างนี้ในมาตรา ๓ ทั้งหมด

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม (นนทบุรี) : พระราชกำหนดที่ออกไปแล้วนั้นฉันเกิด
 ความสงสัยว่า จะมีผลย้อนหลังไปอีกกฎหมายเวนคืนด้วยหรือไม่ในเรื่องการพิจารณา

เพิ่มค่าทำขวัญ เมื่อกฎหมายนี้ได้ออกประกาศไปแล้ว จะคิดค่าทำขวัญให้แก่ราษฎร
เหล่านั้นควยหรือไม่

ประธานสภา ฯ โยไซ คนละเรื่องนี่ท่าน เรื่องค่าทำขวัญนี้เพิ่ม "ทาเรือ"
เขาไปนึกทนอยเท่านั้น เพิ่มคำเดียว "ทาเรือ" เท่านั้น เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น ฉันขอให้ท่านทั้งหลายวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกันเป็นเอกฉันท์

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการ

พ.ต. คง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอประทานพิจารณา
รวดเดียว

ประธานสภา ฯ ท่านรัฐมนตรี ฯ เสนอให้พิจารณารวดเดียว เมื่อไม่มีผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถ้าวาทที่ประชุมอนุมัติ ขอให้เลขาธิการอ่านในวาระที่ ๒

เลขาธิการสภา ฯ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืน
และการกำหนดเงินค่าทำขวัญ ในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้อำนาจ
เจ้าหน้าที่ในการเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนและกำหนดเงินค่าทำขวัญ ใน
ภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนและการกำหนดเงินค่าทำขวัญ ในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนและการกำหนดเงินค่าทำขวัญ ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓ อสังหาริมทรัพย์ใดเมื่อมีกฎหมายให้เวนคืนเพื่อประโยชน์ของการทางหลวง การท่าเรือ การไปรษณีย์ การโทรเลข การโทรศัพท์ หรือการวิทยุแล้ว ให้ อสังหาริมทรัพย์นั้นตกเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐในวันใช้กฎหมายดังกล่าวนั้น เจ้าครอบครอง อสังหาริมทรัพย์นั้นได้ทันที และให้มีอำนาจดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งกิจการนั้นได้ทุกประการ

ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืน มอบอสังหาริมทรัพย์ให้แก่เจ้าหน้าที่ และให้ความสะดวกแก่การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่"

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....
ประธานสภา ฯ : หม่อมวาระที่ ๒ แล้ว คือไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็น วารางพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ปรคยมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่า ที่ประชุมอนุมัติให้ร่างพระ

ราชบัญญัตินี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดควบคุม
อุตสาหกรรมกระดาษการค้ำกระดาษ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

อนุมัติพระราชกำหนดควบคุมอุตสาหกรรมกระดาษและการค้ำกระดาษ

พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

เสนอร่างพระราชบัญญัติกำหนดควบคุมอุตสาหกรรมกระดาษและการค้ำกระดาษ
พุทธศักราช ๒๔๘๕ เพื่อสถาปนาแผนงานอนุมัติตามมาตรา ๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย

เหตุผล

ตามที่ใ้ตราพระราชกำหนดควบคุมอุตสาหกรรมกระดาษและการค้ำกระดาษ -
พุทธศักราช ๒๔๘๕ ขึ้นใช้บังคับเป็นกฎหมาย เพื่อให้มีกระดาษใช้ภายในประเทศเพียง
พอกแก่ความต้องการของรัฐบาลและประชาชนไปแล้วนั้น โดยที่เรื่องนี้ มีความจำเป็นที่
จะต้องเร่งรีบกระทำกรทุกอย่างโดยเร่งด่วน เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของ
ประเทศในยามสงคราม ซึ่งจะรอเปิดสมัยประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรนี้ก็จะไม่
ทันกาล

ร่างพระราชบัญญัติ

อนุมัติพระราชกำหนดควบคุมอุตสาหกรรมกระดาษและการค้ากระดาษ

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรอนุมัติพระราชกำหนดควบคุมอุตสาหกรรมกระดาษและการค้ากระดาษ พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดควบคุมอุตสาหกรรมกระดาษและการค้ากระดาษ พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดควบคุมอุตสาหกรรมกระดาษและการค้ากระดาษ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๒ เมื่อวันที่..... พุทธศักราช ๒๔.....

.....
.....

พล.อ.ค. มณี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤษฏ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดควบคุมอุตสาหกรรมกระดาษและการค้ากระดาษ พุทธศักราช ๒๔๘๕ โดยมีหลักการว่า เสนอ

ร่างพระราชกำหนดควบคุมอุตสาหกรรมและการค้ากระดาษ พุทธศักราช ๒๔๘๕ เพื่อ
 สถาปนาพระราชบัญญัติความมาตรา ๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เหตุผล
 ก็คือตามที่ใตตราพระราชกำหนดควบคุมอุตสาหกรรมกระดาษและการค้ากระดาษ พุทธ
 ศักราช ๒๔๘๕ ขึ้นใช้บังคับเป็นกฎหมายเพื่อให้มีกระดาษใช้ภายในประเทศเพียงพอแก่
 ความต้องการของรัฐบาลและประชาชนไปแล้วนั้น โดยที่เรื่องนี้มีความจำเป็นที่จะต้อง
 เร่งรีบกระทำการทุกอย่างโดยเร่งด่วนเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศใน
 ยามสงคราม ซึ่งจะรอเปิดสมัยประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรนี้ก็ยังไม่ทันกาล

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) ในการควบคุมอุตสาหกรรมกระดาษ
 เข้าไว้ในกำม่อมรัฐบาลนั้น ฉันทักไม่ขัดข้องในหลักนี้ แต่ในพระราชกำหนดที่ฉันทัก
 อ่านดูนั้น มีการควบคุมอุตสาหกรรมในครอบครัวของประชาชนด้วย ก็ว่า ในเวลานี้
 ทางรัฐบาลก็โฆษณาไปว่าเราจะพยายามส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัวของเอกชน
 ให้มากยิ่งขึ้น แต่ในพระราชกำหนดนั้นกำหนดเกณฑ์ไว้หลายประการ ซึ่งฉันทักจำไม่ได้
 แน่นัก เช่น เอกชนจะทำกระดาษได้ จะต้องมีการรวมกันไม่เกิน ๑๐ คนและกำหนดแรง
 เครื่องจักรไว้ซึ่งไม่ให้ทำเป็นการใหญ่ ในการกำหนดเช่นนี้ฉันทักไม่เห็นสมควรด้วย คือ
 ว่ารัฐบาลแน่ใจและรับรองแล้วหรือว่า โดยลำพังรัฐบาลเอง จะทำกระดาษออกให้พอ
 แก่ความต้องการของประชาชน จึงได้ควบคุม ถ้าหากว่าในหลักนี้เป็นไปตามความ
 ต้องการของประชาชนได้พอสมควรแล้ว ก็หมายความว่าโดยลำพังรัฐบาล หรือโรง
 งานของรัฐบาลแล้ว สามารถทำกระดาษออกให้พอแก่ความต้องการของประชาชนแล้ว
 ก็ควบคุม เช่นนี้ก็ได้ แต่เท่าที่ฉันทักเห็นในเวลานี้โรงงานอุตสาหกรรมกระดาษของรัฐบาล
 ทั้งที่สามเสนหรือที่เมืองกาญจนบุรีก็ยังไม่สามารถจะทำกระดาษออกให้พอแก่ความตอง
 การของประชาชนที่ต้องการใช้ ฉะนั้น จึงได้มีการชักชวนให้ทำกระดาษฟางกระดาษ
 ไร่กันขึ้น โดยกระทรวงการเศรษฐกิจก็ได้เรียกประชาชนมาฝึกหัดเช่นนี้ ซึ่งก็
 เป็นกระดาษที่อยู่ในประเภทกระดาษเหมือนกัน ทั้งนี้เมื่อกล่าวทางหนึ่ง อีกทางหนึ่งบังคับ
 เช่นนี้ก็เป็นการขัดกันอยู่ คือว่าถ้าฉันทักจะรับนโยบายไปจากกระทรวงไปทำเป็นการใหญ่
 มีคนงานเกินกว่า ๑๐ คน ก็ทำไม่ได้เช่นนี้ในยามที่ประเทศชาติกำลังขาดอุตสาหกรรม
 กระดาษเช่นนี้ ไม่ควรที่จะจำกัดสิทธิของเอกชน ในการที่จะทำกระดาษลงไปมากมาย

คั้งที่ปรากฏในพระราชกำหนดเช่นนั้น ฉันมีความเห็นอยากจะเสนอว่า รัฐบาลจะได้ไม่
 โนไปสี่ เอากระดาษไปทำคนเคียวก็ตาม แต่ในสมัยที่รัฐบาลยังทำกระดาษไม่พอใช้กับ
 ความต้องการของประชาชนแล้ว น่าจะได้เปิดโอกาสให้ประชาชนมีโอกาสได้ทำกระ
 ดาษอย่างกว้างขวางหรือมีจำนวนมากกว่าที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนั้นได้บ้าง ก็
 จะเป็นการสมควร แต่ความคิดเห็นของฉันซึ่งได้คัดค้านหรือได้แสดงมานี้ ก็คงไม่มีโอกาสที่
 จะเป็นผลสำเร็จลงไปได้ เพราะเหตุว่า รัฐบาลมิได้เสนอพระราชกำหนดเข้ามาให้แก
 ไข คั้งที่ท่านสมาชิกได้โต้แย้งคัดค้านกันมาแต่คนแล้ว ก็เป็นแต่เพียงอนุมัติ หรือไมอนุมัติ
 เท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นฉันเห็นว่านโยบายของรัฐบาลก็ยังชักกั้นอยู่ คือฝ่ายหนึ่งก็พยายาม
 ส่งเสริมให้ไปทำยี่ง ๆ ขึ้น อีกกระทรวงหนึ่งก็มาบังคับว่าจะทำเท่านั้นเท่านั้นไม่ได้ จึง
 ขอฝากความสังเกตในเรื่องนี้ไว้ให้รัฐบาลด้วย เพราะความเห็นนี้จะไม่สำเร็จไปในที่
 ได้

พล.อ.ท. มณี มหาสันตะ เวชยันตรังสฤมณี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
 ฉันขอชี้แจงเพื่อแก้ความข้องใจของท่านสมาชิก การควบคุมกระดาษนี้ เรามี
 ความจำเป็นที่จะต้องควบคุมการผลิตและควบคุมการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ เพื่อให้คำ
 ปรึกษาคิดตามความมุ่งหมายเช่นนี้แล้ว จำเป็นจะต้องควบคุมคั้ง การทำ และการจำหน่าย
 มิฉะนั้นแล้ว กระดาษที่มีอยู่หรือที่ได้มากก็จะไม่เพียงพอแก้ความต้องการของประเทศ ขอ
 เเท็จจริงนั้นมีอยู่ว่า การจะทำกระดาษนั้นท่านยอมเห็นแล้วว่า ถ้าจะทำเป็นอุตสาหกรรม
 ใหญ่ทีเดียวต้องเป็นโรงงานเช่นนี้ขึ้น รัฐบาลมีนโยบายเหมือนกันที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรม
 ในครอบครัว เพราะฉะนั้นจึงได้เขียนขอยกเว้นไว้ว่า การทำถ้าเป็นอุตสาหกรรม
 ในครอบครัวแล้วยอมทำได้ และก็พยายามจะส่งเสริมด้วยเหมือนกัน ถ้าท่านอ้างว่าการ
 ที่กำหนดว่า คนงานที่ไซประมาณ ๑๐ คน และเครื่องจักรที่จะใช้ไม่เกินกว่า ๓ แรงม้า
 นั้น อยู่ในกฎกระทรวง เพราะเท่าที่ได้ศึกษามาขอเท็จจริงแล้ว ก็ปรากฏว่า อุตสาหกรรม
 ในครอบครัวนั้นเราเปิดให้ ๑๐ คนนั้นมากแล้วในครอบครัวหนึ่ง ที่จริงผู้ที่ทำงานคงไม่
 เกิน ๑๐ คน แต่ที่ยังเปิดให้ว่าอาจจะจ้างลูกจ้างได้เพียงที่จะทำงานใหม่มากขึ้นและนอก
 จากนั้น ยังเปิดโอกาสให้ใช้เครื่องจักรได้พอทำงานใหม่มากขึ้นคือไม่เกิน ๓ แรงม้าและ
 อาจจะมีหมอน้ำเล็ก ๆ เพื่อรีดให้กระดาษดีขึ้น แต่ว่าท่านทั้งหลาย โดยปกติราษฎรที่ทำ

กันอยู่นั้น ก็ทำกันด้วยมือเช่นนี้ และในครอบครัวหนึ่งก็ไปเกินกว่านี้ ที่ไต่กว้างไว้ในกฎ
กระทรวงเช่นนี้ ก็เห็นว่าสมควรแล้วที่ราษฎรจะทำได้ ถ้าหากว่ามีเหตุผล และเมื่อใด
ก็ท้าวว่ามีกำลังซัดของเกิดขึ้นเช่นนี้ เราก็มองจะแก้ไขกฎกระทรวงให้เหมาะสมแก่
กาละที่สุดได้

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม (นนทบุรี) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอพระราชกำหนด
ควบคุมอุตสาหกรรมกระดาษและการค้ากระดาษขออนุมัติเข้ามาเช่นนี้ ฉันไม่เห็นด้วย
ขอคัดค้านอย่างแรง และขอวิงวอนสมาชิกทั้งสภา ฯ นี้ว่า หลักการนี้ไม่ควรจะรับเลย
เพราะหลักการควบคุมนั้น สภา ฯ นี้ก็เคยให้รัฐบาลไปหลายราย ตลอดจนพระราช
บัญญัติควบคุมเกลือ ยาสูบ เราก็กู้ไปแล้ว แต่เมื่อรัฐบาลได้พระราชบัญญัติเหล่านี้
ไปเป็นเครื่องมือที่จะประกอบการงานแล้ว ฉะนั้น การกระทำให้ราษฎรได้รับความ
เดือดร้อนเป็นอันมากประการซึ่งเป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไป เพราะฉะนั้น อุตสาหกรรมที่
รัฐบาลจะเอามาทำนั้น ฉันเองไม่เห็นว่รัฐบาลควรจะยื่นมือเข้ามาทำควรจะให้สิทธิ
เสรีภาพแก่ราษฎรดำเนินงานเอง แล้วรัฐบาลช่วยเหลือค่าเงินในภายหลัง ในเมื่อไม่มี
ทุนรอนเช่นนั้นจึงจะสมควร ที่รัฐบาลจะเอาไปทำเองเช่นนี้ ฉันเห็นว่า ตลอดไปราษฎรก็
จะไม่มีความสำเร็จขึ้นเลยในระหว่างมหาชนหรือเอกชนที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นในหลัก
การที่รัฐบาลขออนุมัติมานี้ ฉันเห็นว่าไม่สมควรจะอนุมัติให้

พล.อ.ท. มณี มหาสินชนะ เวชยันตรังสฤษดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรม : การที่ได้มีพระราชกำหนดเพื่อควบคุมนั้น ก็เพื่อจะได้เป็นประโยชน์
แก่ราษฎร เพื่อให้มีกระดาษเพียงพอ ฉันได้เรียนต่อสภา ฯ นี้แล้วว่า การทำกระดาษ
อย่างใหญ่โตนั้น ขอเท็จจริงมีอยู่ว่า ไม่ปรากฏว่า ราษฎรสามารถทำโรงงานใหญ่โต
อย่างนั้นเลย มีแต่รัฐบาลเท่านั้นแต่ว่าราษฎรสามารถทำเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว
รัฐบาลก็ส่งเสริมให้ ท่านจะเห็นว่ารัฐบาลเปิดโอกาสให้ใช้เครื่องจักรด้วย นั้นเพื่อ
อะไร เพื่อจะส่งเสริมให้พยายามหัดให้ใช้เครื่องจักร เพื่อช่วยแรงงานขึ้นโตบ้าง
และอนุญาตให้ทำได้ภายในครอบครัว จริงอยู่ที่ท่านถามว่า ทำไมจึงปล่อยให้ราษฎร
ทำกันเองอาจจะได้กระดาษมากขึ้น เรื่องนี้ ขอให้ท่านเองเล็งถึงการควบคุมกระดาษ
ด้วย ไม่ใช่การผลิตกระดาษอย่างเดียว ถ้าหากว่าจะควบคุมได้ผลจริงแล้ว ฉันเรียน

ตามใต้วาทองควบคุมการผลิตขายเหมือนกัน ถ้าหากว่าปล่อยเต็มที่ ไม่ควบคุมตั้งการ
ผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑแล้ว มันไม่จำเป็นจะต้องชี้แจงละเอียด เพราะเป็นนโยบาย
ของหอการค้าซึ่งอาจจะพลิกแพลงไปได้ ทำให้กระตายนพวงขึ้นเพราะกระตายนไม่มีพรมปริมาณ
ถ้าหากว่าอยู่ในมือรัฐบาลแล้ว รัฐบาลอาจจะพิจารณาว่าค่าใช้จ่ายเพียงเท่าไร และ
สมควรจะขายให้เป็นจำนวนเท่าไรจึงจะเป็นการสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่ราษฎร
เอง และในเวลาเดียวกันก็ส่งเสริมให้ราษฎรไปทำเป็นอาชีพขึ้นภายในครอบครัว
เหมือนกัน ซึ่งตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าราษฎรไทยของเราในเวลานี้ส่วนมาก ก็แสดง
ให้เห็นว่าสามารถทำได้เพียงเท่านั้น เงื่อนไขที่ว่า ในครอบครัวให้ทำได้เพียงใดนั้น
จริง กำหนดไว้ในกฎกระทรวงและมีเงื่อนไขที่เหมาะสมแก่กุลที่สุด

นายวิทูธรรมพิเนตร โตะ อัมรินทร์ (อุทัยธานี) : เรื่องนี้ ความจริงกระ
ตายนเป็นของจำเป็นสำหรับเมืองไทย และการควบคุมการจำหน่ายเป็นการสมควร แต่
ทว่ากระตายนไม่ใช่เป็นวัตถุที่จะมีภัยแก่ประเทศชาติ เหมือนกับการทำนวมเหมือนกัน เรา
ควรจะส่งเสริมให้คนทำ ๒๐ ไร่ พันไร่ หมื่นไร่ ซึ่งเราไม่ควรจะกีดกันทั้งสิ้น จะทำ
กระตายน เชื้อยาทำได้ไม่ควรจำกัด ๓ แรงม้า แสนแรงม้า เชื้อยาเข้าไป เมืองไทยจะได้
เป็นเมืองกระตายน ยิ่งกว่านั้นควรจะส่งเสริมมากกว่าที่จำกัด ส่งเสริมให้จับไว มันได้
ทราบว่าอังกฤษที่เขาซื้อเรือคายามากที่สุดในโลกก่อนเกิดสงครามคราวนี้ เขาให้เงิน
สนับสนุนการก่อสร้างแคบรสมถล่มมา เวลานี้การเดินเรือของเขาก็เจริญมาก กระ
ตายนสำคัญมากเวลานี้ อย่างสมาชิกผู้มีเกียรติคิดว่าว่า เรายังทำได้ไม่เพียงพอ ฉัน
เองก็ไม่ทราบสาระดีเท่าที่รัฐบาล แต่ก็ทราบว่ายังทำได้ไม่พอแก่การจำหน่าย เพราะ
ฉะนั้นจึงเห็นว่าสินค้ากระตายนในเมืองไทยจึงใคร่ควักขึ้นมากนัก เพราะฉะนั้น ฉันเห็น
ว่าการจำกัดกระตายนจำหน่ายใช้เป็นการสมควรแล้ว แต่ในเรื่องที่จะจำกัดในการผลิตนั้น
ฉันคิดว่าอยากจะให้รัฐบาลทำการส่งเสริมยิ่งขึ้นดีกว่าที่จะจำกัด ซึ่งยังไม่สมควรที่จะ
จำกัด เหมือนกับอุดหนุนให้คนทำนวมมากขึ้น ให้มีปริมาณจำนวนไร่มากขึ้น คนมากขึ้น นี้
ก็เหมือนกัน คนที่ทำจริงจึงยังน้อยเต็มที่ ควรจะส่งเสริมให้มีการทำกระตายนกันยิ่งขึ้น
รัฐบาลจะให้เงินสนับสนุนด้วยยิ่งดี ดีกว่าที่จะจำกัดเสีย และเป็นอาชีพที่ไม่สมควรจะ
สงวนหวงแหนไว้สำหรับรัฐบาลเลย รัฐบาลควรจะทำ เมื่อราษฎรไม่สามารถจะทำได้

เท่านั้น เมื่อราษฎรไม่สามารถจะทำได้แล้ว รัฐบาลก็เป็นผู้ก่อเท่านั้น แต่เมื่อราษฎร
สามารถทำได้เองแล้ว รัฐบาลไม่สมควรที่จะไปแย่ง เพราะฉะนั้นจึงขอวิงวอนรัฐบาล
ในข้อนี้ ขอให้ไปรื้อคดีในข้อนี้ และที่ออกกฎหมายไปนั้นก็เป็นการ ชักกันอย่างที่ไม่สม่าชิก
ผู้มีเกียรติคนหนึ่งใคร่กลัวแล้ว จึงหวังว่ารัฐบาลคงจะไต่คดีในเรื่องนี้ และถ้าเห็น
สมควรก็ขอให้ไปรื้อคดีไปพิจารณาอีกสักครั้ง จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่าง
มาก

นายเขียน ศรีสุพรรณดิษฐ์ (ชุมพร) ขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ ขอให้ประชุมวิสามัญ ผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ ขอให้
ไปรื้อคดีขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการ

พล.อ.ท. มณี มหาสันตะ เวชยันตรังสฤษดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

อุตสาหกรรม ขอให้ประธานพิจารณารวดเดียว

ประธานสภา ฯ ทางรัฐบาลขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว เมื่อไม่มีผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ขอให้เลขาธิการอ่านในวาระที่ ๒

เลขาธิการสภา ฯ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

อนุมัติพระราชกำหนดควบคุมการอุตสาหกรรมกระดามและการค้ากระดาม

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรอนุมัติพระราชกำหนดควบคุมการอุตสาหกรรมและการค้ากระต่าย พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดควบคุมการอุตสาหกรรมกระต่ายและการค้ากระต่าย พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาถึงอนุมัติพระราชกำหนดควบคุมการอุตสาหกรรมกระต่ายและการค้ากระต่าย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๒ เมื่อวันที่.....พุทธศักราช ๒๔.....

.....
.....

ประธานสภา ฯ ทมควาระที่ ๒ แล้วต่อไปขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นวาระร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรคยยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่า ที่ประชุมอนุมัติให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ ออกใช้เป็นกฎหมายได้ เลิกประชุม.

เลิกประชุม เวลา ๑๗.๑๓ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

พ.ศ. ชม จันทราภัย
 ช้อย งามภูริวิรุฬหกิจ
 เจียน หงสประภาส
 เสกถ เจตสมมา
 บุญช่วย ชูทรัพย์
 พันธุ์ มูลศาสตร์
 สว่าง สนิทพันธ์
 อนุสรกรณ์ พรหมประกาย

ตรวจแล้ว ๒๘ ก.ค. ๘๖

ทองเปลว ชลภูมิ
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ป. วิเชียร ฦ สงขลา
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ตรวจงาน

ประเสริฐ บัณฑิตคุณ
 ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
 ดิน จุฑะรพ
 สุภร ศรีสุชาติ
 สุรินทร์ อีพลากร
 สุพันธ์ ขวัญเกษณดิชิต
 เล็ก จารุณี